

HA COMENÇAT L'ATAAC S O B R E O S C A !!!

"Agafarem la capital d'un moment a l'altre", ha dit el general Villalba

Casilla d'Estrecho Quinto, 21. — A les tres de la tarda. (De) nostre corresponsal especial el front, J. Aymami-Serra. S'ha iniciat ja l'atac decisiu sobre la capital faciosa d'Oscà.

Aquest matí, en desaparèixer el dia, els rebels han estat sorpresos per uns corlins de foc de la nostra artilleria. Des de tot el cercle de ferro en què aquest últim dia s'ha envoltat els faciosos, s'ha iniciat un nodrís canelleg sobre Oscà. Les nostres bateries han disparat sense parar durant tot el matí centenars de disparats sobre els reduïts rebels que hi ha a la capital faciosa.

Les bateries enemigues a penes al

contesten al nostre foc. Tan sols l'enemic defensa les seves posicions d'avançada amb nodrís foc de mortallera, contestant al nostre, que ha començat des que ha disparat l'atac.

El general Villalba, amb el seu Estat Major recorre diverses línies de foc, i personalment dirigeix aquest atac. Hem conformat uns moments a mig matí amb el general Villalba, el qual estava amb el comandant general d'Estat Major en aquest front, capità Botet, el capità d'Estat Major, Claveria, i altres oficials.

En general Villalba ens ha dit que estava satisfet del camí que seguia l'operació. La cosa marxa bé

ens ha dit Villalba: i espero que serà l'últim atac sobre la capital, doncs l'agafarem d'un moment a l'altre.

I en altres sectors, com va? — li preguntem.

— A la Serra d'Alvubierre, quasi ha desaparegut l'enemic. La cosa és clara. La columna volant que va sortir de Saragosa per atacar per aquell flanc, en veure l'enèrgica resistència de les nostres milícies se'n va anar cap al Nord, i des del sector d'Almudévar va atacar les nostres línies de Tardienta. L'atac va ésser molt fort. Jo continuo dient — estic molt satisfet davant la resistència de les nostres braves milícies, que els varen

contenir, i els varen obligar a retirar-se. Ara mateix acabo de conferenciar amb Ucl Barrio i Durru, i m'han donat compte que en el sector de Tardienta l'atac enemic va ésser fet amb cavalleria a la vanguardia, però han estat escombrats amb les metralladores i han fugit a la desbandada cap a les seves posicions de cortida.

Tornem a l'altre sector — li preguntem —, esteu satisfet de l'operació?

— Per ara, ja ho diré que sí. L'artilleria ha fet nombrosos disparats, sobretot a les casernes noves d'Oscà, on els nostres disparats han aconseguit volar el polvorí, i s'ha produït una explosió que ha estat sentida i vista des de diversos quilòmetres en rodó. També s'ha disparat certament sobre la plaça de braus, on havien instal·lat una caserna, i materialment se'ls ha escombrat.

Ara també em comuniquen — ha seguit dient — que al sector de Casillas de Quicon, la nostra avantguarda avança cap a Oscà per la línia del Manicomí.

Veuem — ha acabat dient Villalba — si aquesta tarda a última hora, puc donar-vos notícies més concretes del resultat d'aquesta operació.

Deixem Villalba i continuem nosaltres visitant el front, observant a tot arreu on es combat, l'elevat esperit de l'exèrcit de la República. Tot estan disposats a lluitar fins a vèncer.

El manicomí d'Oscà, pel sector del qual s'ha iniciat l'avanç de les nostres tropes (Cent.)

Les forces lleials estan a menys de 20 quilòmetres de Vitòria

REQUETES I FALANGISTES S'ODIEN

Madrid, 21. — Segons conta el testimoni de carrabiners Antoni Ortega, que fou governador de Guipúscoa, que acabades les municions, hagueren d'abandonar la ciutat, de set-cents cinquanta legionaris que

atacaren San Sebastian, només en quedaren setanta. De l'oficialitat, un capità resultà ferit. Tots els altres moriren.

Una que de Biscaya els rebels solament tenen un poblet.

Una de les columnes republicanes es troba a 20 quilòmetres de la capital alavesa. L'altra, a menys de 20.

Als fronts bascos ja no hi ha legionaris ni muros. El gros de les forces el formen soldats de Galícia i Navarra, que lluiten a l'avantguarda amb les pistoles falangistes a l'espatlla. Els requetes apareixen de tant en tant. Els falangistes mai no combaten a l'avantguarda i només s'ocupen dels afusellaments. Requetes i falangistes, s'odien.

Pel que fa referència a l'assalt al Castell d'Isuquiza, Mola havia donat ordre de prendre'l fos com fos. En efecte, els faciosos abocaren les forces sobre d'ell. Les nostres tropes els esperaren i els deixaren apropar. Llavors dispararen les metralladores i deixaren estesos gran nombre de contraris. Caigueren dos comandants, quatre capitans i diversos tinentes.

Sobre el cadàver del comandant Cogoyos foren trobats documents de gran importància. Un era l'ordre terminant de Mola, que es conquistés a tot costa el castell d'Isuquiza.

Madrid 21. — A la part occidental d'Astúries s'opera ahir d'una manera encertada i eficaç especialment a Las Regueras on s'ha combatut i se segueix combatent amb avantatge per a les nostres tropes. En aquest lloc ha quedat volat un fort comboi

enemic que no pot anar ni endavant ni enrera.

En el sector de Grado la maniobra s'ha fet amb gran precisió i la extensió darrera del poble on hi ha els nuclis enemics. Hem conservat les nostres posicions de San Esteban de las Cru-

LA REUNIO EXTRAORDINARIA D'AHIR DEL CONSELL DE LA GENERALITAT

Benvinguda al President de la República

Es fa ofrena a la dotació del "Zirianin" de l'escultura de Viladomat que guanyà el Premi de la Generalitat

El President Companys signa l'indult de dos condemnats a mort

El conseller sense cartera de la Generalitat, senyor Closes, ha rebut aquest migdia els informadors, per encarregar el conseller delegat, per tal de facilitar-los la referència del Consell extraordinari celebrat ahir

al Palau de la Generalitat. — Per encarregar del conseller primer que està ocupadíssim — ha dit

— ving a donar-vos compte del tractat en el consell d'ahir.

Com ja sabeu ocupa la presidència el President Companys. Assistent el Consell de l'ajuntament de 3. E. el President de la República, acordà donar-li la benvinguda a Catalunya, on trobarà el respecte i la consideració que mereix la seva persona i la seva jerarquia.

El President de la Generalitat feu donació al capità del vaixell rus "Zirianin" d'un present personal.

Així mateix el Consell acordà fer ofrena a la dotació del vaixell esmentat de l'escultura que enguany ha obtingut el premi d'escultura de la Generalitat de Catalunya. La obra de l'escultor Viladomat i serà lliurada al consoli de Rússia.

De conformitat amb l'informe emès pel Tribunal de Dret del Jurat Popular a proposta del Conseller de Justícia i d'acord amb el Consell, S. E. el President de la Generalitat de Catalunya signa l'indult dels condemnats a mort Joaquim Cano i Bisjot i Miquel Angel de Luna, als quals és commutada la pena per la de reclusió perpètua.

En el despatx ordinari s'aprova l'index de decrets següent:

FINANÇES — Decret ampliant en 500.000 pessetes la quantitat en què fou ampliat per decret del 20 de juliol darrer la consignació que figurava en la partida número 16/2 del pressupost vigent amb l'objecte de satisfer una paga extraordinària al Grup d'Informació núm. 2 i Pare d'Exèrcit núm. 4 i al Regiment d'Infanteria d'Alcàntara núm. 14 i d'altres.

Decret substituint l'obligació a les empreses d'assegurances intervingudes per la Generalitat de Catalunya de lliurar als divises i valors estrangers de la seva pertinença, per una re: ió jurada d'aquests valors.

Decret disposant que la Caixa d'Estalvi de la Generalitat passi a dependre del Departament de Finances.

CULTURA — Decret destinant les naus de l'edifici de les Drassanes d'acord amb l'ajuntament de Barcelona a Museu Marítim de Catalunya.

Decret aprovant el pressupost de règim interior de l'Escola Professional per a la Dona.

TREBALL — Decret sobre Jurats Mixtos i un altre disposant que es facin les assegurances contra accidents de Treball que siguin necessàries qualsevol que siguin la forma d'exploració del negoci agrícola, fabril o industrial.

ECONOMIA — Decret autoritzant el Consell d'Economia perquè mitjançant revisió del cost dels productes augmenti o reduïxi els preus de venda al major.

El senyor Closes, després de facilitar l'anterior referència s'ha aco-

La columna enemiga que pretenia socórrer Aranda queda trencada per tres llocs distints

Madrid 21. — A la part occidental d'Astúries s'opera ahir d'una manera encertada i eficaç especialment a Las Regueras on s'ha combatut i se segueix combatent amb avantatge per a les nostres tropes. En aquest lloc ha quedat volat un fort comboi

enemic que no pot anar ni endavant ni enrera.

En el sector de Grado la maniobra s'ha fet amb gran precisió i la extensió darrera del poble on hi ha els nuclis enemics. Hem conservat les nostres posicions de San Esteban de las Cru-

ces i Sobrandio. Per aquest darrer lloc s'apreta l'ofensiva contra la ciutat, i les nostres forces han entrat a San Claudio. Segueix en nostre poder la finca de Buhilla, els dipòsits de l'aigua i el cementiri.

La situació a la ciutat ha empitjor-

rat, puix que no poden entrar ni combats enemics. L'aigua escasseja mes que abans.

Possiblement serà tallada la columna enemiga per dos llocs, com ja ho ha estat a Oviedo, amb la q

resultarà tallada per tres pun-

Augest vespre té lloc la constitució del nou Ajuntament

Aquest migdia encara no es coneixia oficialment els regidors que l'han de compondre

En els moments d'etancar aquesta edició es troben reunits a les Cases Consistorials els diversos grups polítics i sindicals, els representants dels quals han de compondre el nou Ajuntament, el qual es constituirà a quatre de set del vespre.

Aquesta reunió té per objecte designar d'una manera definitiva els nous regidors, ja que encara aquest migdia mancaven diversos noms a les llistes representatives dels diversos sectors que integren el nou Ajuntament.

Per ara, i d'una manera oficial, del P. S. U. i U. G. T., el qual està integrat per Marian Martínez Cuencas, Víctor Colomé, Eusebi Rodríguez, Jordi Beneyán, Joan Borras i Josep Muri, i el d'Acció Catalana, compost per Ot Hurtado, Manuel Andreu i el Doctor Tomás Fumazola.

D'una manera oficial es coneix el d'Esquerra Republicana de Catalunya, integrat pels senyors Pi i Suñer, Hilarí Salvador, Bernadeta, Codó, Oliva, Cordoní Escofet i Gisbert.

De la C. N. T. es coneixen a primera hora d'aquesta tarda els noms de Magrinyà, Arocas, Pere, Muñoz Puig i d'una manera no gaire segura el de Frederica Montseny. Del P. O. D. M. els senyors Bonet i Tusó, i de la Unió de Rabassaires els senyors Puig i Baqué.

"Les notícies del front són immillorables", diu el President Companys

L'Honorable President de la Generalitat ha passat el matí a la Residència, on ha celebrat converses amb els seus assessors, el President de la República, abans que el senyor Asaño es traslladés definitivament al Palau del Parlament, al Parc de la Guadalupe.

Després que el senyor Companys ha rebut diverses visites de compliment, a migdia ha sortit del Palau de la Generalitat, en automòbil, i s'ha traslladat al Departament de Seguretat Interior.

El President Companys ha tornat a la Residència a les dues de la tarda. A la Galeria d'Artes els periodistes que fan informació al Palau han tingut oportunitat de saludar el senyor Companys, el qual els ha manifestat que havia celebrat una conferència amb el conseller de Seguretat Interior, senyor Agudé, i amb altres personalitats.

— I res més — ha afegit el President —. Totes les notícies del front són immillorables. Altrament no hi ha notícies, perquè no són moments

Berlin, 21. — A les onze del matí en el ministeri d'Afers Estrangers del Reich han començat les converses germano-italianes. Davant la wundenstrasse es troaven alguns centenars de persones que esperaven l'arribada del comte Ciano, acompanyat de l'ambaixador italià, senyor Attolico.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

El primer ministre senyor Baldwin presidia la reunió.

Al sector pròxim a Bargas les nostres forces han aconseguit superar l'objectiu per un dels seus flancs. S'observa un gran moviment de reacció. Donat l'impuls que ens calia, el perill immediat sobre Madrid ha estat allunyat. Pot dir-se que ara s'ha emprès l'ofensiva en aquest sector. L'enemic fou desallotjat de les trinxeres immediates a un poble que havien conquistat fa pocs dies. Les trinxeres foren preses per assalt i l'enemic es replegà cap a l'interior del poble, les primeres cases del qual foren preses pels lleials. La lluita fou breu, però terrible. L'enemic, davant la decisió de les forces lleials, es va veure obligat a abandonar el poble a corre-cuita. Recuperat el poblat, les milícies continuaren el seu atac victoriós i a última hora d'ahir a la tarda l'enemic havia reculat més de quinze quilòmetres enmig d'un gran desastre. Les baixes enemigues poden calcular-se en prop d'un miler. També els foren agafats a l'enemic sis canons i molt de material de guerra. Després de l'heroica lluita, uns milicians descansen, mentre d'altres vigilen... S'ha produït la reacció (Afi)

NO PASSARAN!

Madrid ja està preparat per a aixafar definitivament el feixisme

MADRID, 21. (Del nostre redactor especial a Madrid.)

LA VICTÒRIA SERÀ DEL POBLE SI NINGU NO DESESTA DEL SEU DEURE

Des del lloc d'observació que és Madrid, admetent l'estrepit dels preparatius de les seves activitats ofensives i defensives, es pot precisar de manera ben tangible la situació general de la guerra. Res més imbecil que els optimismes irresponsables dels feixistes.

Es hora que escometem la tasca d'enjudiciar els fets en el seu just volum, en la seva importància efectiva. Què procuren aquests fets? Descomptant tots els que ens ofereixen un sentit de confiança en el futur, sempre la victòria serà del poble si ningú no deserta del seu deure. És evident i cerat el qui no veu que l'enemic està realitzant

als tres mesos justos de la provocació de la guerra civil un desesforç per a anihilar el poble en aquells punts de major importància moral i estratègica per a la marxa de la guerra.

S'ha de reconèixer que ha aconseguit objectius suïcients per a prendre'ls en consideració i perquè totes les consciències lliures es sentin desvelades per l'atrocitat. A tot arreu lluita l'enemic amb impetu de manera desesperada. Per a ell no hi ha excuses ni consideracions sobre les accions que es van a emprendre o les que s'estan realitzant. Quan se li diu que ha d'avançar, avança a costa de centenars de morts i de desastres. Avança empès pels trets dels oficials i dels falangistes a la reraguarda, amb els afusellaments contra els qui donen un pas enrera, pel terror i el càstig últim, però avança. Quan retrocedeix és perquè ja no hi ha mitjà ni humà ni extrahumà per a mantenir-se en les seves posicions. Aquesta és la realitat.

CAL DIR LA VERITAT AL POBLE

De les més absurdes i perjudicials invencions que han circulat en les pàgines dels periòdics i en les croniques de tots els publicistes que han vingut escritant lluny del front des de les taules dels cafès, ha estat la més perjudicial.

I la covardia de les forces enemigues. No, companys. L'enemic no és covard. Almenys actua com si no fos covard. Sap on va i què és el que vol d'una manera precisa. Dir una altra cosa és quelcom tan perjudicial com la mateixa guerra. Formar una moral falsa per a ús de la reraguarda i dels mateixos milicians és una equivocació majúscula.

Ja n'hi ha prou de rodelles i de falsedats. Tot el que no sigui acobiar l'esperit de totes les masses antifeixistes en la decisió de vencer o morir, és una col·laboració inconscient amb els plans de l'enemic. Al poble se li ha de dir la veritat per crua que sigui. A fer que aquesta

realitat sigui foragitada de les preocupacions immediates hem de posar tots els espanyols el nostre decidit esforç per tal que l'enemic sigui anihilat en les planures castellanes.

LES CONQUESTES HAN DE FER-SE AL FRONT DE LLUITA

Es destaca com a obligació indeclinable i com a preocupació única en aquests moments guanyar la guerra sobretot en aquest front, el més batut i el més amenaçat per la desesperada ofensiva feixista. No hi cap que ningú es desentengui d'aquest deure. No hi cap de dir a molts quilòmetres dels llocs de combat, a moltes milles de les línies de foc que s'és revolucionari, que s'és antifeixista. Antifeixista que no ho provi amb les armes a la mà davant la pressió de l'enemic, ho és molt poc. Cadascú de nosaltres hem d'aportar la nostra salvació dels nostres propis actes dins de la disciplina general, dintre dels rengles en els quals combatem. S'ha d'acabar amb els que esperen que la victòria ens la donin amb safata els com-

batents actius. Hi ha massa gent que s'entossudeix a organitzar la reraguarda, a assegurar les conquestes de la revolució o a romandre, sota l'excusa que s'està dedicant a tan importants qüestions, emboscant el moviment a les ciutats prenent cafe amb metraladora. Les conquestes de la revolució es solidifiquen i es fan perdurables en els fronts de lluita. Ja que no cal dir que si perdem la guerra, perdem la revolució i les seves conquestes. Madrid ha passat per totes aquestes vergonyes inqualificables.

O LA VICTÒRIA, O LA MORT!

Sobre això no diguem res de les pobracions que per circumstàncies mes aviat casuals aconseguiran allunyar-se dels fronts de lluita. Testimonis de combatents i responsables ens donen una impressió deplorable de ciutats que viuen als dimes o a Xauxa d'una revolució que, més que als veritables interessos generals, atén les particularitats de grups i grupets i l'ambició de béns materials de les colles de despen-

sus que creuen que s'ha girat la truita perquè tot abús en benefici particular tingui la seva consagració. Això, ni un moment més. La situació de tot el país és greu. No és desesperada ni ho podrà ésser si cada ciutadà complexa amb el seu deure que en aquest cas té el preu d'un dilema senzill i heroic: o la victòria o la mort.

I això sense literatura. És la veritat i és la necessitat que s'imposen a Madrid i, per les polícies que arriben a altres llocs de la península, on es lluita contra l'ofensiva ferotge dels rebels.

Tot la suposar que ens trobem en el període més decisiu de la guerra. Que enfrontem aquesta jornada amb la moral dels primers dies mes doctrinada en l'ètica de la disciplina i l'efectivitat combativa es el que importa per al triomf final, que sera segur si cada un de nosaltres complim amb el nostre deure i ens sabem fer dignes del destí que se'ns ha atorgat davant de tot el món prop del nostre país en el present i prop de la pàtria dels homes lliures en un futur immediat.

UN SUICIDI, A STA. COLOMA

A Santa Coloma de Gramenet s'ha suïcidat aquest matí Josep Bonet Munné, el qual s'ha produït un gros tall al coll i després s'ha llançat a un pou del seu domicili del carrer de Cultura, 60.

Es desconeixen les causes que l'impulsaren a prendre aquesta resolució.

El perill del fogons de benzina

Quan estava encenent un fogó de benzina al seu domicili del carrer de l'Or, s'hi inflamà aquest i la jove Pilar Viladoma, de disset anys, resultà en tan gravíssimes ferides, que morí als pocs moments.

Haver estat filla de Maria ara costa de 250 a 1.000 pessetes

A més de les resolucions dels assumptes ordinari, l'Oficina Jurídica es dedica a ordenar la presentació en l'Oficina d'Oficines de totes les al·ludades a les associacions de les filles de Maria, sense els fills que d'aquesta gent obra a poder de l'Oficina Jurídica.

A totes elles els és imposada una multa que oscil·la de 250 a 1.000 pessetes, sense la quota que pagaven com a associades.

El oficial anava també el conseller regidor Hilari Salvador.

Al carrer de Cortis, tres comprats entre la Rambla de Catalunya i Baimes, es magatzemats al major hui tanant les portes en senyal de dol.

La comitiva ha desfilat pel carrer de Cortis, Rambla de Catalunya, Ramblas fins al CADCI, on ha estat el dol. La desfilada ha durat llarga. Miquel Miquel·lilla ha estat enterrat al Cementiri Nou.

Madrid, en peu de guerra!

FORMIDABLE REACCIÓ DEL POBLE MADRILENY

Madrid, 21. — L'entusiasme que existeix als sectors del Centre per la defensa de Madrid té molt reflex a la població mateixa, a la reraguarda. Tot, els sindicats i agrupacions es troben plens d'afiliats que van a tornar les milícies per tal de sumar-se a llurs companys de lluita. Tots són acollits amb entusiasme.

Als carrers de Madrid, a llocs instal·lats pel Socors Roig Internacional i diversos partits de Front Popular s'exhibeixen cartells al·lusius a la defensa d'aquesta ciutat i per mitjà de bolzines que serveixen d'altaveus indiquen al viuant el deure patriòtic que ha d'agafar el fusell o realitzar serveis de reraguarda.

Existeix, doncs, una sensació de realitat, però no de depressió d'ànim, sinó tot el contrari. L'activitat en aquests sectors s'ha especialment concentrada al dia d'avui a la zona d'Aragón, amb direcció a Castillejo i Aranjuez, i es mostra la pujança de les forces combatents, que amb gran disciplina mantenen a ratlla l'enemic.

MADRID DISPOSABA DELS HOMES QUE CALGUIN

Madrid, 21. — Avui hi ha molts

per a sentir-nos més optimistes que els dies anteriors i d'interès els fets que s'han produït.

En primer lloc, Madrid ha reaccionat vigorosament. El Madrid lliurat està en peu de guerra. A la crida de les directives dels sindicats de tots els oficis, han respost com un sol home tots els afiliats. Pot estar segur el Govern que els seus homes no li mancaran en cap moment per a totes aquelles empreses a què se'ls destina.

Madrid ha hagut de veure ben a prop el perill per a saber complir els seus deures. La febrilitat, l'irritant per a tots els que vivem a la gravetat de la situació ha desaparegut.

La convocatòria de l'Executiva de la U. G. T. a les directrius dels sindicats, ha obert el canvi experimental.

Tots els obrers saben que és urgent i imprescindible derrotar les forces de Madrid, el feixisme i això es presen-

Als fronts, ha sonat el toc amb gran energia; i avui han passat les nostres forces de la defensiva que deprenia llur ànim a una ofensiva decidida i forta.

A tot el sector del Centre, la iniciativa és avui nostra i els atacs ben meditats, sense esbojoraments, donen l'èxit. Es reconquistem ter-

ritoris i l'enemic retrocedeix; i en veure's atacat amb entusiasme i ordenament, atreu demana auxili.

Es demostra el gran poder ofensiu de les columnes de la República per a l'atac. Per a avançar són meravelloses i responen a les ordres del comandament a la perfecció. Valen més, molt més, per a l'atac que per a la defensa.

Els facciosos estan aspresos. No esperaven aquesta reacció i els ha desmoralitzat. Els erojos —diuen— ens ataquen avui sense parar a tots els sectors. «Necessitem amb tota urgència reforços d'homes i materials. Així, amb aquestes paraules, llançaven les seves ràdios aquest matí.

A primeres hores de la tarda, les nostres columnes, a tots els sectors del front Centre, continuaven l'ofensiva amb èxit.

A Madrid continua l'allistament de tots els homes que siguin útils per a lluitar amb les armes a la mà i l'entusiasme és esplèndid.

A la reraguarda sempre hi ha d'haver un nombre de combatents tres vegades superior al que lluita als fronts, per a substituir-los, arribat el descans ben guanyat.

De tots els altres fronts, les notícies rebudes aquest migdia eren igualment satisfactòries.

L'ENIERRAMENT DE M. QUEL BANCELLS

Ha tingut lloc aquesta tarda i ha estat una sentida demostració de condol

Aquesta tarda ha tingut lloc l'enterrament del director d'Estat Català i membre del CADCI, vilment assassinat pel feixisme de reraguarda.

Una gran gènada ha desfilat durant tot el dia d'avui per la capital ardent instal·lada al Casal d'Estat Català, del carrer de Cortis, on els ramells i corones han estat portats en gran quantitat.

A tres quarts de quatre, ha sortit del Casal del carrer de Cortis la comitiva fúnebre, que ha estat formada de la següent manera: dones del Comitè Femení que eren

portadores de les corones, banda de cornets i tambors, deu milicians d'Estat Català armats formaven la guàrdia d'honor; seguia el dol, guardat pels directius del Casal d'Estat Català del Districte VI. Un altre grup de milicians separaven el dol del del familiar en el qual anava un germà del finat i seguia una nombrosíssima comitiva.

Entre altres representacions hem anotat la del Partit Nacionalista Basc amb el seu estendard, la del CADCI, de tots els Casals d'Estat Català, representació de les Joventuts d'Esquerra Estat Català, no-

Torna a insistir-se sobre la mort de Franco

Els facciosos es disposarien a apoderar-se de Tànger i Gibraltar amb l'ajuda dels italians i els alemanys

Publiquem a continuació un despatx telegràfic de la nostra agència informativa que per la seva gravetat i importància recollim amb les reserves pertinents:

Tànger, 21. — A Tànger està severament prohibit parlar de la mort de Franco. No obstant, els falangistes porten un braçal negre.

L'enterrament es va celebrar amb enorme cerimònia.

El cadaver es va dipositar al cementiri cristià mentre s'espera poder-lo traslladar a Madrid, puix que sembla que hom té el projecte d'enterrar-lo a la Puerta de Alcalá.

Entre els falangistes existeix gran defalliment, puix que migrat a la gran quantitat d'elements concentrats a Madrid, els feixistes no aconseguen apoderar-se de la capital.

Està prohibit portar dol, puix que són en gran nombre les baixes, especialment d'oficials, fins el punt

que els facciosos es veuen obligats a concedir el títol d'oficial al qui tingui els estudis de batxillerat.

Es del domini públic a Tànger que la Ràdio Portuguesa «Radio Club» està situada a Rua Martin, a casa del capità Díaz Gómez. Actua de speaker una senyoreta al·ludada en portuguès.

A la zona actua com a cap regional de falangisme un veritable criminal anomenat Pelegrina, el qual escull les seves víctimes entre els republicans responsables, als quals martiritza i apunyalja després.

Es funcionaris corren molt irretardat i se'ls sotmet a nombrosos i capriciosos descomptes, especialment per a subscripcions per a l'exèrcit.

Els falangistes anuncien que quan hagin pres Madrid disposaran de tres mil homes per a ocupar Tànger i després s'apoderaran de Gibraltar, ajudats per italians i alemanys.

Han estat presentats al President Companys els nous components de la Junta de Seguretat

Aquest matí a la Conselleria de Seguretat Interior s'han reunit l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys, el Conseller de Seguretat, senyor Alguaduer, el cap de Serveis d'Ordre Públic, el comissari general i el secretari de la Junta de Seguretat.

A les dues de la tarda ha acabat aquesta reunió. Aleshores els periodistes s'han entrevistats amb el senyor Alguaduer, el qual els ha manifestat que el senyor Companys

l'havia visitat i que ell havia aprofitat aquesta ocasió per tal de presentar-li els nous elements de la Junta de Seguretat, els quals li donen compte de la nova organització que donarà a aquest organisme per tal que garanteixi totalment l'ordre públic a Catalunya.

El senyor Companys s'ha assabentat minuciosament de tots els detalls, i s'ha mostrat d'absoluta conformitat amb tot allò acordat i projectat.

PRIMERA EDICIÓ

EL GOVERN ANGLÈS HA TRACTAT DELS AFERS D'ESPANYA

Londres, 21. — Entre les qüestions tractades aquest matí per la reunió ministerial, figura la qüestió de la situació de les negociacions locarrianes, tal com es presenta arran de les contestacions de Berlín, París i Roma a la nota anglesa del 18 de setembre.

També ha estat objecte de la pre-

ocupació dels ministres la qüestió de la no intervenció a Espanya.

A més, els ministres han decidit prohibir l'ús d'uniformes a tota agrupació política, l'amb s'ha tractat de la qüestió de la invenció al Parlament plantejada a petició dels laboristes.

EL COMTE CIANO SURT SATISFET DE LA SEVA ENTREVISTA AMB EL SENYOR VON NEURATH

Berlín, 21. — La primera entrevista entre el comte Ciano i Von Neurath ha durat més d'una hora. Durant aquesta entrevista, els altres membres de la delegació italiana s'han reunit al despatx del Secretari del Director del Ministeri d'Afers Estrangers.

Per ambdues bandes s'observa la

discreció més absoluta sobre allò tractat en aquesta primera entrevista. Es declara únicament que les esmentades personalitats han estat d'acord sobre la totalitat dels problemes europeus.

A la sortida de la reunió el comte Ciano ha declarat:

«Estic satisfet. El comunicat de l'agència oficial D. N. B. diu simplement que Ciano s'ha entrevistat amb Von Neurath i que cap a mitja Von Neurath ha estat a l'hotel Adlon a tornar la visita que li ha fet el comte Ciano.

MADRID ESTA EN PEU, MES QUE DE GUERRA, D'EXTERMINI!

Madrid, 21. — «El Liberal» es refereix a l'aspecte que des d'ahir ha pres la capital de la República, i diu:

«Per les calles se succedien manifestacions imponentes. En totes parts la única fué la misma y el lema identico: guerra a muerte y a los traidores y voluntad firmisima de vencer».

La antorcha del heroismo madrileño que con mas vigor que nunca Madrid está en pie, más que de guerra, de exterminio.

El Madrid legendario de fiera independencia el Madrid de julio último vuelve a levantar el puño y a gritar su furor contra los facciosos. Al alerta lanzado por las organizaciones, respondió como un solo hombre todo hombre, todo Madrid, que sabe no desaparecerá el peligro mientras no se aplaste al enemigo. Y Madrid el heroico, el invencible no duerme, sino que vigila, trabaja y está dispuesto a todo. ¡Viva Madrid!

"Tinc una absoluta seguretat en el triomf dels minaires", ha dit un diputat asturià

Madrid, 21. — El diputat per Astúries, Moreno Mateos, el qual ha estat en aquesta regió, ha fet a un periodista unes declaracions relacionades amb la conquesta d'Oviedo.

«Un diputat socialista innocent i pur fou requerit per telefon per a comunicar-li que els seus afils havien aconseguit escapar d'Oviedo, així la seva dona, que es troba a la presó. També ha aconseguit escapar-se un fill d'Amador Fernández.

Ha afegit que té una absoluta seguretat en el triomf dels minaires i que les operacions es porten amb tota exactitud. També ha dit que entre les cases conquistades de la capital d'Oviedo, figura la que fou de l'ex-cap d'artilleria i diputat per la Ceda Fernández Ladrada. Aquest tenia al seu poder diversos uniformes i entre ells el de ministre brodat amb or.

Les nostres forces ocupen fins el número 72 del carrer d'Uria.

UNA PATRULLA MORA, ANIHILADA

Madrid, 21. — A les proximitats de Rodondo de Chavala, les forces lleials destruïren una patrulla de cavalleria mora realitzava una desfilada. Els soldats de la guarnició de les seves posicions. Era un grup d'uns cent ginecs que marxava amagant-se pels pins.

Les nostres tropes sortiren fins a situar-se en el punt des d'on els moros havien batut. No obstant, després que l'enemic s'hi apropés i alchures sortiren un ràpid tiroflet de canó, encara que l'acció fou

molt breu, car a penes hi hagué necessitat de disparar quinze o vint canons, el grup traïdor fou completament destruït. Conten alguns milicians i en excitat les grans masses es veia saltar enlaire els cavalls i ginecs desbocats. La majoria dels moros quedaren entre les restes de llurs cavalls.

Tres avions rebels deixaren caure algunes bombes a les immediacions de la via ferrada, sense que produís sin dany.

Xina no tolerarà cap desmembració del seu territori

Xangai, 21. — Comuniquen de Nankin que el senyor Huo Fu Chu, governador del Xantung, ha declarat a l'agència Central News:

«Si un país estranger amenaça la sobirania i integritat territorial de Xina, el meu deure consistirà en protegir el territori que administro signant les al·ludades i perills».

Aquesta declaració indica que les recents converses dels representants de les províncies del Nord de Xina amb Txang-Kai-Shek han arribat a la conclusió que Xina ha de resistir-se a totes les temptatives de creació d'una xina autònoma que englobi Hopai, Xangai, Suifu, Xan-si i Xantung.

TEMPESTA SOBRE BELGICA

Els teixistes belgues anuncien per a diumenge "la marxa sobre Brusel·les"

Els treballadors es llançaran al carrer disposats a no deixar passar l'atac feixista

tiendita anunciada pel ministre de Negociis Estrangers, senyor Spaak, de tendència socialista.

Els registres declaren que únicament pretenen escombrar el Govern van Zelanda. De totes maneres, la valència dels registres fins ara ha estat una valència verbal.

La manifestació del pròxim diumenge coincideix amb la reunió del Congrés Socialista, per la qual cosa el gest dels feixistes pren un caràcter de veritable provocació.

Els socialistes anuncien que celebraran una manifestació integrada per cent mil persones i afegeixen que milers de ciutadans s'afegiran a situar als carrers de Brussel·les per a impedir la marxa dels registres.

Actualment, cada ciutadà belga es formula la següent pregunta: «El Govern autoritzarà aquesta demostració de força?»

Sembla que durant el Consell de ministres d'ahir s'abordà el proble-

ma, al bé cap ministre no féu declaracions a la Premsa sobre l'afet.

El Comitè d'ordres, o sigui la delegació ministerial, s'ha reunit a aquesta tarda, a les tres, i segurament haurà pres alguna decisió sobre el particular. És evident que la situació política es complica d'una manera alarmant a Bèlgica.

En anunciar la croada contra els registres, el senyor Spaak pronuncià unes paraules que produïren gran inquietud entre els catòlics extremitistes.

El diari «La Metropole» d'Amberes, en la seva edició d'aquest matí, posa de manifest que el senyor Spaak comunicà als seus col·legues que les masses volien sobreixir les lleis fins ara respectades.

L'esmentat diari pretén demostrar que són més truculents les paraules del senyor Spaak que els p'atiments del feixista Degrelle, el qual ha declarat sempre no ésser partidari d'una dictadura.

Aquestes paraules de Degrelle no han estat cregudes per cap sector de l'opinió pública belga, ja que en la seva doctrina s'inspira a les paraules de Maurras i té nombrosos partidaris que diversos Estats del món han convingut en anomenar feixisme.

El fet actual és que el Govern belga no ha decidit encara la manera de portar la batalla contra el perill feixista. Per altra part existeixen negociacions entre els flamencs que participen en el Govern i els nacionalistes flamencs, anomenats «frontistes», a l'objecte que aquests darrers es decidixin a col·laborar amb el Govern legal.

Finalment s'anuncia que demà el senyor Borsses, ministre de Justícia, publicarà un comunicat sobre el manteniment de l'ordre.

LA LLISTA DE LA LOTERIA

PRIMER PREMI:	12238	Santander
SEGON PREMI:	21955	Madrid
TERCER PREMI:	18304	Madrid
QUART PREMI:	15880	Madrid
CINQUÈ PREMI:	22553	Madrid
SISENS:	10150	Santander
	28275	BARCELONA
	271	Madrid
	21690	BARCELONA
	31238	Madrid
	44065	BARCELONA
	26422	Madrid
	5179	Madrid
	21196	Madrid
	7180	Elda
	20954	Madrid
	39221	BARCELON
	39212	Madrid
	42587	Madrid
	31848	Madrid
	30442	Madrid

HI PARTICIPARAN DUS-CENTS MIL FEIXISTES

Brussel·les, 21. (Urgent).—El Partit reixista anuncia per al pròxim diumenge la marxa sobre Brussel·les.

Els dirigents del dit partit creuen que en aquesta marxa participaran dos-cents mil simpatitzants.

LA JORNADA POT ÉSSER TRÀGICA

Brussel·les, 21. — Existeixen seriosos motius per a creure que la lluita entre el Govern i els reixistes, ajudats pels nacionalistes flamencs, entrarà en breu en una fase activa per no dir trágica.

En efecte, s'anuncia la marxa de dos-cents mil reixistes cap a Brussel·les. Els promotors de la dita acció es reuneixen segurament en una propietat privada pertanyent al comte De Gruene.

El personal del Gabinet de Premsa de S. E. el President de la Generalitat ha llurat al Socors Roig Internacional amb destinació als que lluiten al front, la quantitat de 250 pessetes.

Lord Plymouth requereix a Alemanya Itàlia i Portugal perquè conculcin immediatament

Londres, 21. — Oficialment s'ha anunciat que Lord Plymouth, president de la comissió que no interomina les trames una nota a Alemanya, Itàlia i Portugal, i els demanant que trametin contestació a les acusacions del Govern de Madrid i Moscou amb els consuegus assenyalats, per a ésser possible reunir a consell aquest setmanal.

Per als lliutadors de la llibertat

El personal del Gabinet de Premsa de S. E. el President de la Generalitat ha llurat al Socors Roig Internacional amb destinació als que lluiten al front, la quantitat de 250 pessetes.

REHIVOS ESTATALES

PELICULES

BREU BIOGRAFIA D'IRENE WARE

Irene Ware, a la qual veiem, no sense meravellar-nos de la seva formosa i qualitats artístiques, sobresortir en el principal paper d'El corb, amb Karloff i Lugosi, va néixer a Pelham Bay, Estat de Nova York, en un dia gris de novembre. En els dies en què començava a destacar per la seva atractiva figura, aconseguí el títol de Miss America, concedit a Galveston, Texas, en el cèlebre concurs del 1929. La premsa publicà profusament la seva fotografia i conseqüència d'això foren els seus múltiples contractes amb diverses empreses importants per a l'escena. Earls Carroll fou qui li inicià en donar-li un paper important en «Sketch Book» quan Lillian Roth s'allunyà del «Vanities». Miss Ware la reemplaçà per vot unànime. La conquesta de la pantalla quedà assegurada amb aquest pas. La «Universal» la va presentar tot seguit en «La vida nocturna de les deesses» en «Cita a mitja nit», «Meva seràs» i en altres pel·lícules recents. Miss Ware s'ha captat no sols la simpatia dels estudis de la «Universal City», sinó que el propi Carl Laemmle l'ha felicitada pels seus encerts. De l'55 m. d'alçada i amb 58 quilos de pes, els seus ulls grisos i el seu cabell castany clar, Irene Ware és l'artista cridada a regnar per diverses temporades en les cintes d'argent del Setè Art.

Hollywood, la Babel cinematogràfica

Literats, músics i artistes en general, que mai no s'havien cregut tornar a veure's, de sobte es troben front a front en la ciutat del cinema. Vegeu aquests exemples:

Pat O'Brien i Spencer Tracy eren amiguets quan encara no havien fet set anys. Vivien a la mateixa casa, a la ciutat de Milwaukee. Més tard, per coincidència, obtingueren papers en l'obra teatral titulada «Front Page», però, acabada la temporada, se separaren per a tornar-se a trobar de nou a Hollywood.

James Melton mai no havia pensat de trobar-se amb el seu amic de col·legi, després d'haver-lo perdut de vista quan es graduaren a l'Escola Superior de la mateixa ciutat; però el fet és que Jerry Wald, l'amic de Melton, escriví arguments en el departament literari de l'Estudi Warner on Melton és actor.

Una gran sorpresa fou la de trobar-se Dick Foran amb Paula Stone, la filla del famós actor Fred. Quan un amic anà a presentar Paula al vaquer trobador de Warner, ambdós foren com prendre a l'amable company que la presentació era innecessària, puix que Paula i Dick havien actuat en funcions presentades per aficionats a Nova York, quan acabaven de sortir del col·legi.

Una altra reunió extraordinària interès ha estat la de l'estrella Sybil Jason i el famós actor Ian Hunter. Ambdós nasqueren a Capetown, al Sud d'Àfrica, però es trobaren a Londres, on Hunter actuava per a la Warner Bros, en els estudis que aquesta companyia té a Teddington. Més tard es reuniren novament a Hollywood per tal d'interpretar el cinquè i últim dels «Amors tràgics», pel·lícula en la qual apareixen amb Kay Francis.

Winifred Shaw experimentà una gran sorpresa quan anà a interpretar les primeres escenes de la pel·lícula «Fama sense felicitat», en adonar-se que el director del diàleg era un tal Seymour, a qui ella havia conegut com a empresari d'un club nocturn on Winifred estigué ballant, fa més de cinc anys, a Nova Orleans.

Casos com aquests se'n veuen diàriament a Hollywood, puix que els encarregats de cercar noves personalitats que posseïxin talent i atractiu, recorren continuament les més grans ciutats i aconseguen així portar a Hollywood tot el que val entre la farfandula teatral per tal de convertir-los tots en artistes de cinema.

Un o'aquens films que exigeixen la vostra presència al cinema

L'últim dels Mohicans, que tan gran èxit obté a Amèrica, ha estat estrenat recentment a Londres, on omple tots els dies el London Pavilion. Hom preveu que es mantindrà diverses setmanes en el cartell d'aquest cinema.

La premsa londinenca no regateja tampoc els elogis, igualment que la nord-americana, i reconeix en aquest film les màximes qualitats de magnífica realització i fotografia, apassionant interès, dinamisme i emoció. El «Daily Mail» diu que és una pel·lícula per als que tenen el cor prou jove per tal que els agradi una emocionant narració de valentes perils, explicada amb entusiasme. El «Sunday Graphic» diu també que el film tindrà atractiu per als nois

de sis a seixanta anys; i el «Daily Express», per a no citar més diaris, diu que és apassionant.

Abans d'acabar aquesta breu nota reproduïm, extractada del «News of the World», una frase que és el

Cops de cimbals propers

Atestat en una columna del P. O. U. M. partirà aviat cap al front de Lluís Sirvent, un dels contagiats de les «sones calentes» emanades de la música swing. Amb una rara agudeza natural ell us farà la discriminació musical d'un disc de jazz hot valorant-ne i desvalorant-ne els mèrits i els defectes amb una justesa que molts crítics voldrien per a ells. Gràcies a la passió constant de Lluís Sirvent, junt amb els entusiasmes

intelligents de Serafi Pedreñu, de Joan Renom i de Josep Berna bona part del veïnat de Gràcia pot assaborir uns programes de discos de la millor qualitat. Pot dir-se, sense exageració, que a ella es deu el miracle de transformar la secció musical del Bar Alaska en una cosa viva, rica, animada, en contacte amb la qual els auditors aprenen a cultivar el gust personal i a estimar l'esperit crític en llurs polèmiques.

(Salut a Lluís Sirvent, milicià apassionat!)

Ens és un goig fer remarcar, des d'aquestes columnes, l'esplèndida tasca que, a favor de la bona música, ve realitzant Andreu Balaguer, comerciant amb estimació pel que ven i amb prou finor per a comprendre que la mercaderia de qualitat té sortida. Quan molts comerciants del nostre país —parlem del ram gramofònic— donaven proves d'una mentalitat curta de vista i excessivament prudent, Andreu Balaguer, endut per una bella il·lusió ensem que protegit el negoci, fou el primer a donar a l'apetència dels aficionats locals allò millor que hi havia impressat. El primer a recomanar Duke Ellington, Coleman Hawkins, Quintet de França, Claude Hopkins, Louis Armstrong, i fou ell.

I ara, enmig del nerviosisme actual, comprensible, ell continua amb la feina, amb el mateix ardor que el primer dia.

Biz Beiderbecke, Teddy Wilson, Baron Lee, Boswell, Mills, Bennie Carter, Ellington, són uns quants dels noms que legitimen la classe de gènere per vendre que té aquest home en els seus prestatges. ¿Ho saben ja els bons aficionats?

Fa tres mesos que l'excellent setmanari anglès «Melody Makers» no arriba a la nostra ciutat. Molts músics el troben a faltar. Interessants articles tècnics, informació completíssima, el text d'aquest setmanari s'havia fet indispensable als esperits curiosos. Els músics necessiten llegir allò que els afecta vitalment. És llur no qüestionar-se?

El Síndicat Musical de Catalunya no podria fer-hi alguna cosa?

Continua, amb un èxit brillantissim.

Davant del micròfon, Tom Dorsey deu explicar els secrets de la seva prodigiosa tècnica trombonística? Ell i el seu germà Jimmy (saxo alto i clarinet) continuen en una forma enlluernant.

sim, la Setmana de Música Swing que celebra el Bar Musical Alaska. Els noms més significatius del camp hot figuren en el programa. Durant aquests dies els nostres executants hi han fet acte de presència: Albalat, Dominguez, Porredon, Jaume Vila, Quesada... La cosa marxa. I els nouvinguts a la fruïta jazzística, arran d'aquesta felicitat setmanal, són algunes dotzenes. Demà, d'ajous,

per cloure els set dies, hi haurà un programa excepcional: «Knockin' a Jug» i «Knee Drops», de Louis Armstrong; «Jersey Lightnings», de Lluís Russell; i magnífics exemplars d'Ellington, «Fats» Waller, Venuti, Trumbauer, The Ink Spots, Mills Brothers, etc.

¡Sort que la febre hot no és perniciosa!

L'ESCOMBRETA

A l'ombra dels discos

Un nou col·laborador s'afegeix, avui, als de la Secció Jazz: Josep Olivella. La seva coneixença de la raça negra fou mostrada en un bell article —«Harlem so divertit»— aparegut a «Jazz Magazine». Les impressions que segueixen foren inspirades pels discos de l'àlbum «Classic Swings», editat a Anglaterra («Brunswick»).

BOCA DE CASSOLA

A RAMON MARTINEZ La Lilliana és més lleugera que un cervol. Tan aviat la tenim al davant, com ja us ha fugit lluny. És clar que sempre torna... Avui mateix, mentre la ajudava a portar les cistelles d'aigua, ella, tota docil, anava caminant al meu costat dient-me coses que m'agraden sentir-les, sobretot perquè les diu amb aquella boietia que em té el cor rodat.

Però, nois, una vegada hem arribat prop del portal de la seva cambra, m'ha deixat plantat amb la càntera a la mà, sense invitarme a entrar, sense ni tan sols dir-me bon dia.

Es deu haver enfadat... o bé és una esquartera de mena? Aquesta nit no li diré res.

Són les set del vespre. Ja toquen. Els veïns, per reposar-se del

dur treball de la plantació, ixen de llurs cases i s'asseuen, en rodol, prop de la font, esperant la veïlla i geniueta Sara; vejam quina n'explotarà, avui... Anir, amb la narració de com va matar els gossos rabiosos de Joan Liarg, els va fer trencar a tots.

I la Lilliana? No; no li dire pas un mot. Amb aquella boca de cassola... M'en buscaré una de més bonica.

Oh, ja ve! I com em riul si, es a mi que n'és de deliciosa! Més dolça que el sucre. Moreneta com el cató calent! Ja em crida. No; no; ho he promès; no hi aniré. Com es gira! Amb la mà em fa senyal que hi vagi. No hi aniré...

—Ja vinc Lilliana! Que n'és de graciosa! No la puc resistir. Lleugera com ella sola. I amb la seva boqueta en forma de cassola... No n'hi ha cap més com la Lilliana!

desare com l'altre vespre. Res de petons: no; només un de petit. Si Parlarem d'any enllà, quan érem petits i jugàvem pel carrer de la Canal. Les nostres mares hi venien a rentar la roba. Mentre elles ens embaitaven com fols per pègar-nos, però quan ens teníem, veníem riure i vinga tornar a començar.

Anna, el canal encara porta aigua, les dones encara venen amb els cubells; però nosaltres ja no som petits. Mal el teu pare m'hagi de trencar l'espina d'a bastonades, jo l'estimaré. S'ha sort m'ajuda una mica, veuràs quina sorpresa et prepararé.

Apa, va; anem al carrer de la Canal. Ara és fosc, i l'aigua sembla que dormi. Estarem sols i les paraules em sortiran. Vull dir-te moltes coses.

Josep OLIVELLA

“BOJANGLES” I ELS DISCOS

A aquells curiosos aficionats (són els bons al «step-dance» o «claquette») els advertim que el formidable rei dels «stepers» Bill Robinson «Bojangles», té impressions algunes belles cares de disc. No cal dir com hi trobarà una esplèndida exhibició, indicada amb paraules pel mateix Bill, dels seus mil·lions punts.

Don't Misbehave Now the New Low Down («Brunswick» angles, 1112)

Keep a Song in Your Soul Just a Crazy Song («Brunswick» angles, 1168)

per cloure els set dies, hi haurà un programa excepcional: «Knockin' a Jug» i «Knee Drops», de Louis Armstrong; «Jersey Lightnings», de Lluís Russell; i magnífics exemplars d'Ellington, «Fats» Waller, Venuti, Trumbauer, The Ink Spots, Mills Brothers, etc.

¡Sort que la febre hot no és perniciosa!

Músics de jazz al front!

—«Es un noi més sensible que un músic»

Si aquests mots també són extensibles als músics de jazz. Aquesta sensibilitat és la nostra gemma preciosa. I aquesta constatació de l'opinió pública és la nostra més alta recompensa a l'ardua carrera musical. (Cal recordar a algú que els bons músics de jazz coneixen profundament els estudis musicals?)

Estem joves que una oració com l'esmentada sigui repetida, però, amb compte, els músics de jazz també toquen de peus a terra, els músics de jazz també senten amb força l'aversió contra la implantació d'una injustícia social.

Els músics de jazz —que el millor clivisme ens guil— som capaces, i actualment en donem proves, de saber defensar amb les armes a la

ma, allò de més desitjat per a l'eser noble: la Llibertat.

Després dels Rodriguez, Valls, Worle, «Frasquito», Vizcalino, Alonso, Laurent, Brau, Ojos, Ribó, Hura-do, hem d'afegir a la llista els noms de Josep Quadras (trompeta), el qual és cap d'aviació. De l'íntim, músic excel·lent que apreiem amb els nostres, per bé que no sigui cap enraça del jazz.

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

Visca el «Swing» i visca el Civilisme!

ANABELLA i Peter FRANKEL
Vispera de combat
L'OBRA MAXIMA DEL CINEMA EUROPEU

L'ARBRE DEL PA

Thomas Chilton, la famosa parella de ball que efectua el seu debut en el lloc en la divertida comedia d'Eddie Cantor «Home o ratioli?», que tant èxit obté al cinema Urquinsina, ha implanat la moda de menjar fruita de l'anomenat arbre del pa a Hollywood.

La trupa de l'arbre del pa, que creix a les illes dels mers del Sud —dient aquests ballarins, que perdien una o dues lliures de pes cada vegada que actuaven— es pericla per a formar la musculatura i sostenir les energies. Els músics dels indígenes polinèsics són títols poderosos que una destil·lada de combat pot penetrar violentament en els seus músculs i la profunda ferida es tanca sense altra cura que embornar-la amb fulles de platan.

ESTRENES

MARYLAND: “Tovarich” (Camarada)

«Tovarich» és una famosa obra teatral, fútil i feta de cara al públic, d'un autor francès res més que mediocre: Jacques Deval.

L'obra teatral ha tingut un gran èxit en tots els públics on s'ha presentat. A Barcelona varem tenir ocasió de veure la aqest hivern representada per una companyia castellana feta de divos. Aquesta és una obra escrita especialment per al llum del primer actor i la primera

actriu, i això és el que tenen més brillant —com sap tothom— les companyies castellanes: els dos actors principals i prou. Obra eminentment teatral, corria el perill

que, traslladada al lleng, esdevin gués monòtona i perdés, per tant, interès. El seu director, que en aquest moment no recordem com es diu, ha tingut, però, l'habilitat de fer jugar bé les escenes i mantenir en interès constant l'espectador. I com que l'obra en té, per això és veu amb gust.

Basada en el sentimentalisme, exposat d'una manera gens inèdita i de resultats segurs, aquesta pel·lícula té el gran atractiu que és feta per un gran actor —Lefaur— que mai com ara no havia brillat tan intensament en la superfície blanca del lleng.

Relació de festivals celebrats a profit de les Milícies i que han estat liquidats fins el dia 19 d'aquest mes

Centre Català Republicà Districte IV, 249; Obres Industrials Lyo-nel, 30570; Comissió de Guerra del Cercle Rep. Fed. (Sabadell), 222475; Obres Industrials Lyo-nel, 28740; Casal Català Federal d'Esquerra, 12050; Veïns del carrer Dr. Sanpous, 6150; Cooperativa «Pa i Justícia», 250; Obres Industrials Lyo-nel, 19170; Obres Industrials Lyo-nel, 20770; Societat Obrera Auxiliars «L'Estrella», 22385; Agrupació Artística Co-operativa Andreu, 16610; Director Mercat Poble Nou, 21165; Tertúlia Rosinyol, 7405; Casal Català Federal d'Esquerra, 8340; Jo-ventut Socialista, 112 Wyking;

Club, 8065; Unió Social de Cor-ne-lla, 54025; Un grup de milicians al Bar «Les Canyes», 4750; Centre Català Republicà d'Esquerra Dis-tricte IX, 7360; Empleats Labora-tori Viladot, 19070; Consell direc-tiu del Casal del Poble Nou, 14130; Patins del Carnel, 9350; Burciom Law-Tenis Club, 36605; Penya Es-port Catalunya, 10740; L'Ocell de Foc, 121; Forts Motor Ibèrica, S. A., 31610; Obres Industrials Lyo-nel, 52950; Obres Industrials Lyo-nel, 16505; Fills de J. Borill, 4; Joventut Fiequera, 4265; Obres Industrials Lyo-nel, 62335; Total 8.191.90 pessetes

Club, 8065; Unió Social de Cor-ne-lla, 54025; Un grup de milicians al Bar «Les Canyes», 4750; Centre Català Republicà d'Esquerra Dis-tricte IX, 7360; Empleats Labora-tori Viladot, 19070; Consell direc-tiu del Casal del Poble Nou, 14130; Patins del Carnel, 9350; Burciom Law-Tenis Club, 36605; Penya Es-port Catalunya, 10740; L'Ocell de Foc, 121; Forts Motor Ibèrica, S. A., 31610; Obres Industrials Lyo-nel, 52950; Obres Industrials Lyo-nel, 16505; Fills de J. Borill, 4; Joventut Fiequera, 4265; Obres Industrials Lyo-nel, 62335; Total 8.191.90 pessetes

EL SERVEI DE LA VICTORIA

Totes les audicions de la nostra gegantina —passen de vuitanta els músics que la integren— Banda Oficial de les Milícies Antifeixistes de Catalunya, son seguides amb un interès i un entusiasme indescriptibles. Allò de més purament patriòtic que aiena en el si del grandios conjunt, és timent còpsat per la sensibilitat del nostre poble. Al·lulal! Amb la música enfortirem encara més l'esperit combatiu de la nació.

Per a nosaltres, modestos fidels del jazz, és una nota d'orgull el fet que l'esmentada Banda posseeix en els seus rengles músics de jazz tan notables com Albalat, Liebot, Brau, Porredon, Biete, Carriedo, Boldu, Vila, Roy Fígols, Xapell i alguns altres que no recordem en aquest moment, tots els quals demostren així

llur afecte a la Causa que a tots ens fa gloriar.

Amb aquest estat d'esperit, estigueu-ne segurs, la Victoria és nostra!

NO ES OPTIMISMO OFICIAL, SINO REALIDAD COMPROBADA: ¡VENCEMOS!

(De "Heraldo de Madrid")

Es reprèn el seige d'Oviedo

Les columnes basques han infringit una severa derrota a les hordes de Yagüe, que no han pogut entrar a la ciutat

HA FUGIT ARANDA D'OVEDO?

Gijón, 20. — (Servel exclusiu de Febus).

Avui ha estat el dia en què s'ha combatut més aferrissadament en terres asturianes. Les nostres forces han sentit la fiada de la incursió dels moros i la república donada pels nostres combatents ha estat rotunda.

Els minaires, que són els homes d'astures que mantenen el foc sagrat de la lluita, s'han multiplicat en l'atac i podem afirmar que l'enemic ha estat seriosament crebant en la jornada d'avui.

Ha concorregut una circumstància afalagadora que ens permet sentir-nos optimistes respecte a posteriors desenvolupaments. Es tracta de l'actuació vigorosa, contudent, de la columna Meaurio que per la seva magnífica actuació ha deixat ben plantat el pavelló del pas basc.

No podia ésser d'equip que porta per l'era el nom d'un dels homes més il·lustres del socialisme espanyol.

Els milicians bascos s'han presentat en el terreny de la lluita amb un esperit tan formidable, amb una disciplina tan fèrria i amb una desídia tan grans d'atacar que el triomf hagué de donar-se per descomptat a l'horitzó dels primers moments.

A les primeres hores de la matina, en les quals esclatà el combat, per la part posterior del Naranco atacaren l'enemic, i sota una encertada direcció, anàvem aconseguint tots els objectius que havien estat assenyalats.

De tota l'actuació de les nostres forces hem de remarcar la presa de turó de l'Escambiedo.

Al dit turó s'hi atacà coratjament des de primeres hores del matí i l'atac culminà i donà una victòria decidida cap a la tarda.

A tal efecte, després d'una acció violençíssima de l'enemic es veieren obligats a atacar a píl descobert els nostres milicians, i amb bombes de mà arribaren a les trinxeres enemigues després de travessar uns espais oscurs de pins, i avançaren serenament muntanyes amunt, amb què s'han serenat que són uns arxers ha aparegut en els minaires.

Així aconseguiren arribar al cim, on l'enemic es trobava parapetat. Encara allí va caldre lluitar. Les bombes, de mà, admirablement manejades pels bascos, acabaren la situació.

Ja no queda altre recurs a l'enemic que la fuga. Les columnes basques s'apoderaren de les posicions enemigues, i feren vuitanta baixes als facciosos i es prengueren vint-i-quatre caixes de municions, un telèfon de campanya, vuit n.º 15, una canoneta monaquica, saxofons, fusells i una estació completa de ràdio.

La presa de l'Escambiedo és important perquè domina aquest túnel i la carretera de Tribia i amb aquesta operació queda tallat el comunicació de comunicació d'Oviedo amb les columnes enemigues.

Aquest destacat triomf de les tropes basques, té una gran importància.

El primer lloc, perquè suposa l'aver l'atac el contacte entre els facciosos de fora i els de la població; i després, i si que significa d'anar per als treballadors asturians, que des d'aquest moment, saben que compten amb unes forces de relleu que compleixen admirablement amb el seu deure.

El governador d'Asturies, camarada Belarmino Tomás, felicità els treballadors bascos que tan valerosament s'han portat durant la jornada i s'ha manifestat que això era un exemple magnífic en el qual, havien de trobar un gran estimul els altres treballadors.

Així que havia rebut moltes felicitacions i que les transmeté als valents milicians de la columna «Meaurio» per l'arsenyat triomf dels milicians bascos.

Aquesta ha estat l'operació més important portada a cap en el dia d'avui, sense que això vulgui significar que als altres fronts no s'ha combatut.

A Oviedo es lluita amb el mateix entusiasme que en dies anteriors.

Per la part de la costa la iniciativa als atacs es portà sempre per part de les nostres forces.

S'ha dit amb insistència, encara que acollim això com a un rumor, que Aranda ha aconseguit evadir-se d'Oviedo, aprofitant per a això els primers moments d'estupor. Es diu que ha arribat a Grado.

Gijón, 21. — Avui s'han presentat a les nostres files un caporal i un... dat de la columna gallega, els quals han assegurat que són molts els companys seus que esperen un moment favorable per a desertar de les files faccioses.

Gijón, 21. — D'Oviedo continua sortint una enormitat de gent, que com en dies anteriors ha estat traslladada a diferents llocs de la província i és desguadament atesa.

AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA dona les gràcies a tots aquells que han respost a la seva crida. Ara mes que mai cal una tasca de propaganda per part dels que ja ens coneixen. Feu sentir la vostra veu a favor dels fills dels braves combatents antifeixistes. Insistiu, si cal. No permeteu que el nostre país rebi amb fredor uns infants que hi vénen a cercar refugi. **AJUT INFANTIL DE RERAGUARDA** (Plaça Urquinaona, 11, pral.) espera el vostre donatiu

S. R. I.

Havent quedat constituït a Barcelona el Comitè Central d'Ajut als Refugiats, sota la presidència del Director de Sanitat i Assistència Social, integrat pel Socors Roig Internacional, U. G. T. i C. N. T., l'infància Obrera i Assistència Social, a fi d'establir una acció conjunta de l'efort que aquesta obra de solidaritat representa, preguem als Comités Locals dels Caps de Partit i poblacions de més de 10.000 habitants, que nomenin tot seguit el seu representant per tal de formar part del Comitè Comarcal amb participació de les organitzacions esmentades, i que ha d'esser presidit per l'alcalde.

SET TONES I MITJA DE ROBA ALIMENTAR DELS TREBALLADORS FRANCOSOS PER AL COMITÈ ANTIFEIXISTA D'AJUT

Aquest Comitè, constituït per totes les organitzacions antifeixistes de Catalunya i d'acord amb el Comitè de Ressement de París, ha rebut la primera expedició dels nostres germans els treballadors francesos de

la població de Ceret (Perpinyà), els quals han enviat dos camions amb un total de set tones i mitja de productes alimentaris i roba per als valents lluitadors del front aragonès.

Entre les coses de major necessitat es compten 200 parells d'immillorables sabates, un gran nombre de jerseys i impermeables, així com articles de primera necessitat, com licc condensada, patates, bacallà, sucre, pasta per a sopa, etc. etc.

Aquests articles seran lliurats immediatament als Comités respectius i la roba serà portada al front que més necessitat en tingui.

Per aquesta mateixa setmana el Comitè espera noves expedicions tan nodrides com la que hem citat.

Ahir sortiren tres centúries de la columna "Solidaridad Obrera"

Ahir sortiren cap al front tres centúries més de la columna de "Solidaridad Obrera".

Amb els set-cents camarades que sortiren abans d'ahir són ja mil els milicians de la columna de "Solidaridad Obrera" que han marxat al front.

Dintre pocs dies sortiran altres mil camarades més que completaran l'esmentada columna.

Ni ens han toragitat d'Oviedo, ni ens han fet 5.000 baixes, ni llescas és dels facciosos

«Solidaridad Obrera», sortint al pas dels «bulos» que tan circular els facciosos, els diumenges, per mitjà de les seves emissores, diu: «Són tan botatats, sin embargo los generales que dirigen el movimiento clerico-militar que asola a España, que cuando incian una operación de envergadura se apresuran a darla por realizada y con éxito, con la consecución, por tanto, de todos los objetivos. ¡Que generales! Y eso les pasó ayer. Iniciaron el avance sobre Oviedo de dos importantes columnas suyas que, en junto, componían unos nueve mil hombres. Dados los efectivos que llevaban y lo que para ellos suponía la asistencia a Aranda, no lograron entrar en la ciudad mas que dos compañías de Regulares, que, por cierto, han sido emboladas y estranguladas; pero eso les bastó a los facciosos para que pregonaran por el mundo la toma de Oviedo. ¡Nunca vimos, hasta el día de ayer que una plaza que les pertenecía desde hace tres meses, se la atribuyesen por conquistada! ¡Cosas del ejército español! Con ello no hacían en realidad, para cualquier inteligencia que los oyesse, mas que confirmar el aprieto en que estos bravos mineros de Asturias los tienen puestos. Añadían que en la derrota infligida a las fuerzas proletarias, habían hecho cinco mil muertos, y que la ciudad, ya en su poder, aclamaba a las fuerzas de Aranda. Para contradecir lo primero, bastará con decir que no llegan a ese número nuestras fuerzas que operan en Oviedo, y que lo segundo, cualquiera comprende que la población civil de la capital asturiana no está para vitores y manifestaciones de júbilo en este momento. También dijeron que por el sector del Centro entraban o poco menos en Madrid. ¡Ni acercarse! Hubo un combate duro en el que perdimos llescas por unas horas; pero volvimos a recuperar esta posición, habiendo costado al enemigo su «breve estancia en llescas una derrota absoluta. Este frente de Madrid será el desgaste completo de las fuerzas facciosas. En él se estreñarán. ¡Que sea pronto! Pero volvemos a insistir. Hay que acabar con el «bulio» de todos los días y especialmente con el «bulio» de los domingos. Contrarrestándolo primero con noticias ciertas que se den en una Prensa dominguera, y cogiendo y dando buena cuenta después de los «torredores» de estas noticias embusteras y cobardes.»

Es necessiten, encara, més proves?

Dues noves violacions del pacte per part d'Itàlia i Alemanya

Londres, 20 (URGENT). — L'agència «Reuter» diu saber que l'ambaixador d'Espanya a aquesta capital, ha lliurat avui al Foreign Office una nota en la qual denuncia les infraccions que determinades potències han comès a l'acord de no intervenció en els afers d'Espanya. Hom creu que en aquest important document — la presentació del qual ha causat enorme sensació a tots els cercles diplomàtics de la City — s'esmenten certs casos específics, especialment els següents:

1. — Es desembarcaren a Cádiz, el dia 15 del corrent mes, gran nombre de carros d'assalt i 100 llançatilles procedents d'Itàlia.

2. — El dia 17 es desembarcaren a Algecires grans quantitats de material de guerra d'un vaixell alemany.

HAN DE CONTESTAR ABANS DEL PROXIM DISSABTE

Londres, 20. — El president del Comitè de no intervenció ha tramès una carta als delegats de Portugal, Itàlia i Alemanya per tal que contestin abans del proper dissabte les acusacions formulades darrerament davant de l'esmentat Comitè pel delegat de la Unió Soviètica.

SEMBLA QUE EL COMITÈ PODRÀ REUNIR-SE AQUESTA SETMANA

Londres, 20. — Existeix el convenciment que el Comitè de no intervenció en els afers d'Espanya podrà tornar a reunir-se a finals de la present setmana.

LA GUERRA PER LA SITUACIÓ DE MOSCÚ

Moscou, 21. — El nou ambaixador

espanyol a Moscou està realitzant tots els esforços possibles per a obtenir avions, armes i municions amb destinació a la seva pàtria.

Mentrestant, la massa d'opinió pública indica que hom espera una ràpida determinació per part del Govern de Moscou.

El to de la Premsa i dels discursos revela que la ruptura o separació de Rússia del Pacte de no intervenció és probable i la tramesa d'armes a Espanya, és possible. Almenys sembla que és aquest el propòsit del Govern soviètic, i fer-ho veure a tot el món, i hom creu que tal pas és imminent.

Un nombre molt reduït de personalitat del «Follic Bureau» està assabentat del proper gest del Govern rus, però no està disposat a parlar-ne.

El diari «Izvestia» diu que ni Ale-

“DEFENDER MADRID ES GANAR LA GUERRA AL FASCISMO. ACERCARSE A MADRID NO ES TOMARLO”

(De "Política")

Escàndols als Consols espanyols de Toosa i Perpinyà

Sota aquest títol escriu «Diari de Barcelona — Estel Català».

«L'estomac presenciat dels fets ens denuncien la conducta francament feixista dels consols espanyols a Tolosa i Perpinyà.

Aquests dignes funcionaris de la República espanyola, entrebenquen la incorporació de catalans i espanyols a les milícies antifeixistes, reben els subdits a França tractant d'evitar que pugui complir el deure de soldats voluntaris, i traven els nobilissims impulsos d'obrir subscripcions per a ajudar-los.

Ahir culminà la conducta inoble dels dos consols en un escàndol formidable que acabà amb l'apallissament dels funcionaris a les ordres dels dos feixistes consulars.

Aquests mateixos consols, durant el bienni negre, foren els més submissos servidors de Gil Robles en la persecució dels que fugiren de la repressió del 1934.

Si el Govern no pren mesures, ni mai!

Advertiment a uns propietaris morosos

Havent arribat a coneixement del Comissariat de la Vivenda que al-

guns propietaris deixen de satisfer els rebuts de subministrament d'aigua, contravenint les disposicions legals i sabotejant la nova economia, puix que el servei esmentat està regit i controlat pel Sindicat d'Obrers d'Aigua de Barcelona, el Comissariat de la Vivenda, d'acord amb el dit Sindicat, advertix als interessats

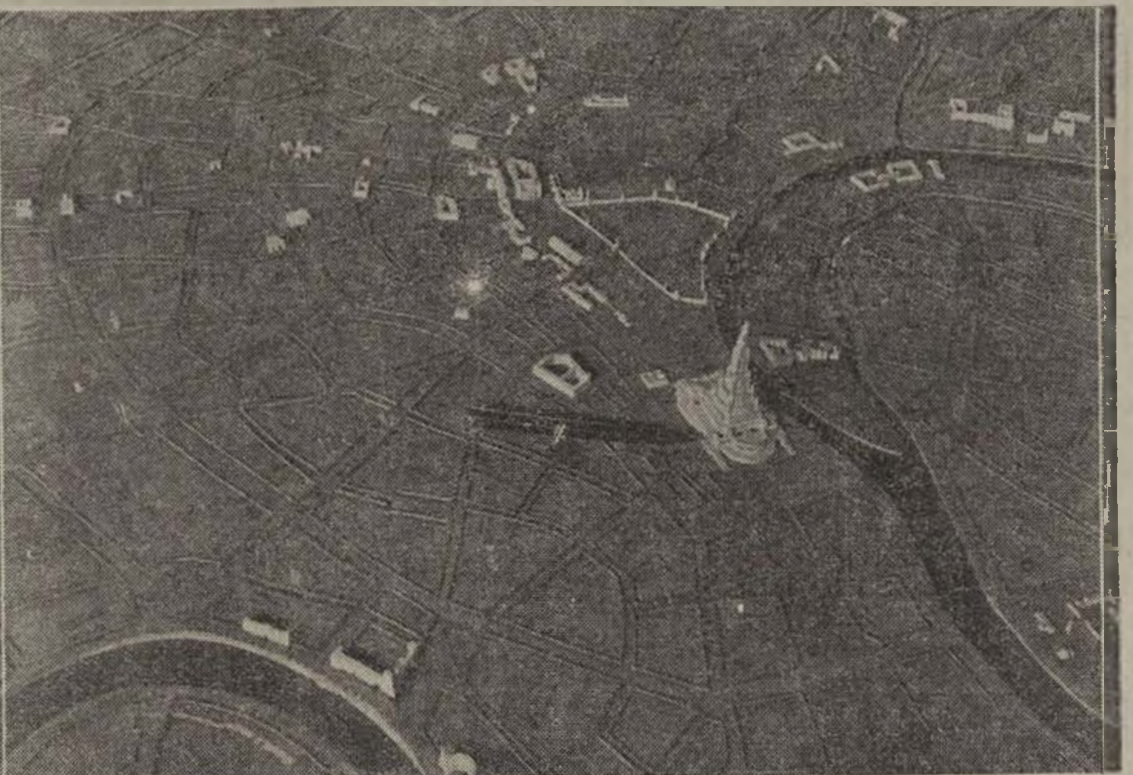
IMPORTANT!!!

LA REQUISA D'AUTOMOBILS

Com que ha arribat a coneixement nostre que continuen i s'intensifiquen les requises de tota mena de vehicles de tracció mecànica per part de grups armats que no estan autoritzats pel Consell del Transport per a aquesta tasca, com també que s'obstaculitza el pas a la lliure circulació dels vehicles que porten la documentació adequada: legalment per la signatura del company president del Consell i el segell d'aquest Consell ens veiem en el deure de manifestar a tots els ciutadans i especialment als conductors de motos, cotxes i camions que es neguin en absolut a reconèixer altra autoritat que la del Consell de Transport adscrit a la Conselleria de Serveis Públics, únics organismes que, per acord del Consell de la Generalitat, suprema representació de Catalunya, estan encarregats de controlar i fiscalitzar tot el moviment rodant mecànic de la nostra terra i subministrar al front de combat i a la reraguarda del treball tots els elements que siguin indispensables per a la consecució de la victòria.

La Conselleria de Serveis Públics i el Consell del Transport esperen de tothom la col·laboració indispensable que ha d'enfortir i establir els supremes organismes representatius de la nostra terra: subministrar allò possible per tal d'enfrontar als exercits feixistes un mur de contenció prou fort i prou potent per a detenir la seva criminal acció i derrotar-los definitivament.

Les patrulles de requisa del Consell del Transport, secundades per les patrulles de la Junta de Defensa, s'encarregaran de vetllar per l'estricta compliment d'aquestes consignes i posaran en practica les mesures que calguin quan es produixin extralimitacions.

La U. R. S. S. ha passat de l'època de l'assaig a la de les realitzacions. Les més grans centrals elèctriques del món són a la U. R. S. S.; l'obra agrícola més gran que mai s'ha conegut l'ha realitzada la U. R. S. S. convertint en camps fèrtils les planúries ermes i desèrtics i construint pobles on hi havia deserts... I ara es preocupen de l'embelliment i la modernització de les ciutats. A les fotografies que avui publiquem hom pot veure dues de les maquetes del projecte de reconstrucció de Moscou, exhibides a l'Exposició d'Urbanisme de la U. R. S. S. Aquesta maqueta ja dona una idea del que volen fer, tant en l'aspecte d'urbanització com en el de canalització de rius i fins i tot de construccions. A la fotografia de la part alta, per exemple, hom pot veure el projecte, ja acceptat, del monumental edifici destinat a Palau del Soviet, amb l'estàtua de Lenin al cim, que presidirà la ciutat de Moscou (Universal)

Diumenge, el circuit de Montjuïc serà escenari d'una gran manifestació motorista

El S.R.I. organitza una cursa d'autos esport i de motos fins a 500 c.c.

El Socors Roig Internacional ha organitzat per al proper diumenge al circuit de Montjuïc una cursa d'autos i de motos fins a 500 c.c. al nostre popular circuit del Parc de Montjuïc. Donada la inusualitat d'aquesta organització i l'expectació que sempre despierten les organitzacions del motor, és d'esperar un gran èxit.

Per a la cursa d'autos ja s'han inscrit nombrosos i coneguts pilots, entre els quals: Esteve Tor, el que fou recordman de la Rabassada; Lluís Anglès, que tant vegades ens delecta a l'Autódrom de Sitges; Miquel Soler, l'actual recordman de la Barcelona-Madrid, i Salvador Garcia, l'entusiasta corredor català que l'any passat es destacà en el G. P. Penya Rinc.

Les dificultats per a posar a punt aquestes curses han estat solenades per la desinteressada aportació que s'ha rebut dels Comités de Control de la Generalitat i del Motor Ibèrica, que han designat un apreciable lot d'experts mecànics per tal de portar a cap aquestes proves.

Aquesta oportunitat de poder conèixer nous valors en la cursa és d'una gran significació, car molts dels participants, malgrat no ésser coneguts, tenen probabilitats de fer un gran paper, ja que la igualtat de característiques de llurs cotxes els col·loquen en condicions de poder competir amb els esmentats experts volantistes, la qual cosa farà indubtablement molt emocionant aquesta competició i darà lloc a presència d'una cursa de gran interès i visualitat.

En la cursa de motos es poden ja comptar els coneguts corredors: Vinyals, Manuel Teixidor, Pasqual A. randa, Flores, Ernest Vidal, Gili, Torres, Jans, Arela, Gines, Salles, Helmond, Bonet.

Igualment que en la cursa d'autos esport, en aquesta cursa de motos, encara que figuren en els darrers noms pilots no coneguts encara del nostre públic, és d'esperar que aquests, estimulats de prendre part al costat dels cotxes consagrats, no defraudaran els espectadors.

Fins ara, sols podem donar aquestes primeres impressions recollides i esperar encara que seran més interessants donada la gran animació en el nostre món del motor.

Tots aquells interessats pels detalls d'aquestes curses o els que vulguin oferir llur cooperació, han de dirigir-se al local del Socors Roig Internacional, Anselm Givè, 4, 8, telèfon 24964, de sis a vuit del vespre, on se'ls donarà tota mena de detalls i facilitats.

LLAMPEO

FRONTO TXIKI-ALAI

Demà tarda a les quatre:
MATILDE-MERCEDES
contra
LUMI-MARIZA
NATI-AURORA
contra
SARARIO-ANGELITA
Detalls per cartells.

La coneguda aviadora Amy Mollison, víctima d'un accident

Del qual surt atortadament, il·lusa

La coneguda aviadora Amy Mollison ha sofert un accident del qual ha sortit, per sort, il·lusa. Poc després d'haver-se alçat de l'aeròdrom de la Bourget, l'aviadora va notar que l'aparell no funcionava normalment,

Urquiaga, restablert, reprèn els entrenaments

El porter de Barcelona Urquiaga, que no ha pogut encara defensar els seus colors, degut a la lesió soferta a Bilbao en ocasió d'actuar en un partit benèfic, ha estat donat d'alta a la Mutual Esportiva de Catalunya i ha reprès avui el seu entrenament sota les ordres de mister O'Connell.

De totes maneres no sembla probable que pugui actuar el proper diumenge al partit de campió que juga el Barcelona a Granollers, amb tot i que la primera sessió ha estat del tot satisfactòria.

FRONTO NOVEIAIS

Demà tarda a dos quarts de 5:
A PUNTA:
BERSASCO-BAZURCO
contra
CANTABRIA-BERONDO
Nit a un quart d'onze:
A PALA:
ZARRAGA-IZAGUIRRE I
QUINTANA IV-CHI. GALLARTA
Detalls per cartells.

hi hagi un canvi en la vida privada del cèlebre matrimoni aeris.

Nacional de Lamparres Elèctriques, S. A., 121; Isabel Sáez, 6; Obrera i Obreres de la casa Roca León i Vila, 288; X.X.X., 200; Brigida Tejedor, 5; Manuel Bayo, 5; Manuel Domínguez, 3; Carme Mella, 1; Vicens Lluís, 100; Josep Vidal, 5; Obrers de la casa Joan Melé, 6630; Julia Giménez, 5; Antonia Valero, 5; Miracles Martínez, 5; Concepció Brugada, 5; Teresa Barange, 25; Vuit obrers de la casa Canyelles, 3350; Maria Anton, 5; Un company, 5; Josep Sanja, 5; Societat Cultural Ferroviaria Sant Andreu, 6770; Anna Fug, 10; Francesc Gallart, 50; Jordi Franco, 5; Enlla Panadés, 5; Josep Munne, 050; Maria López, 5; Manuella Guíjarro, 5; Teodora Martínez, 5; Una miliciana, 5; Antoni Tomás, 10; Carrasco Garcia, 10; Esperanza Fresquel, 3; Francesca González, 5; Joan Reüll, 5; Ferran Junqueras, 5; Obrers casa Mercader, pessetes 82490; Milicians casa Giménez, 768; Obrers casa Giménez, pessetes 155945; Barnusell i Aguilera, C.N.T. 1.18755; Obrers Solà i Cia, 1.48490; Milicians casa Martí Torres, 462; Obrers casa Martí Torres, 1.45765 pes.

Obrers casa Francoll, CNT, 36120; Obrers casa Preres, CNT, 1.50683; Cooperativa Popular, CNT, 540; Obrers casa Escollà, 9570; Direcció casa Escollà, 25; Obrers casa Joan Font, 25840; Obrers casa Gambia i Rusca, CNT, 50820; Obrers Oruol i Canals, CNT, 18490; Obrers Francesc i Bengelert, CNT, 1.24270; Milicians casa Bengelert, CNT, 210; Obrers Manufactures Quera, CNT, 77260; Obrers Ramon Pujol, CNT, 63750; Teixit Torres, CNT, 97085; Obrers casa Salomé, 26930; Obrers Perxas i Apretos, CNT, 1.20780; Acabats en Pans S. A., CNT, 61220; Obrers casa Parsons, CNT, 4.84575; Casa Siseta, CNT, 1.83445; Milicians casa Siseta, CNT, 380; Casa Chaulx, CNT, 309; Santolà Germans, 45815; Societat A. Imbert, CNT, 10560; Obrers casa Vicenc Sala, CNT, 1.48380; Giménez i Vidal, CNT, 17725; Societat Llinars (Sant Andreu) 15745; Obrers Pla i Mestres, 60910; Sabater i Grau, 48785; Fills d'Enric Capella, 9575; Vicenc Blanc Romo, CNT, 18720; Obrers Vicenc Blanc, Fábregas i Teixit, CNT, 423; S. Piers, 7790; Espanya Industrial, Ram de l'Aigua, CNT, 3.37765; Espanya Industrial, Tècnics Ram de l'Aigua, CNT, 38905; Espanya Industrial, Oficis variis, CNT, 1.04135; Espanya Industrial, Filats i Teixits, CNT, 3.98430; Enlla Serra, CNT, 925; Cooperativa Popular, Ram de l'Aigua, CNT, 40995; Cooperativa Popular, Filats, 28575; Apretos Reunits de Premià, CNT, 72510; Casa Baró, CNT, 20745; Obrers casa Fabregas, CNT, 62425; Estampats Horta, CNT, 18805; Obrers casa Joan Ribas Grau, 3990; Mario Santos, 5; Demetri Gómez, 5; Francesc Herran, 10; Obrers casa Fichet, 1.24655; Una miliciana, 5; Obrers casa Salvador Cardona, 370; Rosa Solé, 5; Maria Toixes, 5; Marcia Sánchez, 10; Fabricació

Tornem-hi

Diumenge, la tercera jornada del campionat de Catalunya en què destaca un Granollers-Barcelona

Comença el campionat de la segona categoria ordinària

PRIMERA CATEGORIA A
Espanyol-Sabdel.
Granollers-Barcelona.
Girona-Badalona.

PRIMERA CATEGORIA B
Júpiter-Europa.
Horta-Terrassa.
Sants-Vic.
Sant Andreu-Martínez.

SEGONA CATEGORIA PREFERENT
Primer grup
Arenys-Manresa.
Mollet-Calella.
Lluç-Sant Cugat.
Segon grup
C. E. Tarragona-Mora de l'Ebre.
Gràcia-C. Reusenc.
Amputa-Tàrraga.

SEGONA CATEGORIA ORDINÀRIA
Grup A
Olot-Costa Brava.
Ribi-Figueras.
Grup B
Santjoanenc-Santolà.
Cornellà-Santfeliuenc.
Prat-Hospital.
Grup C
Poble Sec-Martorell.
Vilafranca-Fortpienc.
Ateu-Colomenca.
Grup D
Català-Dertusa.
Borges-A. E. Lleida.
Lleida Sport Club-Tàrraco.

Els resultats d'ahir als frontons barcelonins

FRONTO PRINCIPAL PALACE
Primer partit: Elgoibar - Sarriena - Aguilera II i Urrestarazu II, 35-27.
Segon: Machin i Torrens - Josechu i Santos, 35-31.
Tercer: Manjarres i Sarriena - Gabriel III i Goenaga I, 31-35.

FRONTO NOVIETAT
Primer partit: Chisla II i Villaró III - Montoya i Ilargu, 40-39.
Segon: Abadiano i Eruña - Chisla I i Tomás, 38-40.
Tercer: Verdasco i Blenner - Martínez, Lizarrabar i Basuro, 20-35.

FRONTO TXIKI - ALAI
Primer partit: Aurora i Margara-Ines i Quintana, 30-17.
Segon: Mari i Pepeta - Arrate II i Julia, 30-22.
Tercer: Libertat i Tere - Aurora i Margarida, 30-35.
Quart: Antonia i Mercedes - Trini i Bene, 21-33.
Cinquè: Matilde i Angeta - Arrate I i Toni, 35-33.

Ha quedat constituït el Comissariat d'Esports de la Generalitat de Catalunya

Tenim referències que a proposta del comissari d'esports nomenat per la Generalitat de Catalunya ha estat aprovada la constitució del Comissariat amb els següents nomenaments que ja estan acordats i que apareixeran properament en el Butlletí Oficial.

Heus ací com ha quedat constituït el Comissariat d'Esports de la Generalitat:

Joan B. Soler i Brú, diputat del Parlament Català.
Gumersind Brunet, de l'Ateneu Enciclopèdic Popular i del Comitè Català pro Esport Popular.
Aminada Valls, del Club Femení d'Esports.
Jaume Miravittes, comissari de Propaganda de la Generalitat.
Josep Berdera, de la U. G. T. i del Comitè Català pro Esport Popular.
Francesc Perramon, del Comitè Català pro Esport Popular.
Jaume Angel, del Comitè Català pro Esport Popular.
J. Capeto, del Comitè Català pro Esport Popular.
Jaume Arull, de la C. N. T.
Manquens dels noms que es reserven a representants del Comitè de l'Escola Nova Unificada i d'Escoltes. Aquests refondran Minyons de Muntanya i Boy-Scouts de Catalunya.

KENNEL DE SARRIA
Demà, a les quatre de la tarda, i cada dia,
GRANS CURSES DE LLEBRERS

ESPORTS

UNA CAMPIONA OLÍMPICA A LONDRES

L'holandesa Mastenbroek és una de les millors nedadores del món. La millor en les distàncies de velocitat i mig fons, i per això n'és campiona olímpica. Miss Mastenbroek ha anat a Londres per intentar, a la magnífica piscina del Mermaids Swimming Club, batre el rècord del món de les 400 iardes. La fotografia és presa en arribar a la gran campiona a l'estació de Paddington. La crítica anglesa creu que els disset anys de la nedadora holandesa i la seva forma física actual li permetran d'assolir el seu propòsit (Afi)

La boxa, esport mascie per excel·lència, no és un joc per a les dones

En canvi "elles" han demostrat bones condicions per a "manager"

No pot pas negar-se que la boxa és l'esport menys indicat per a ésser practicat per les dones i aduc per a intervenir-hi, car si de és cert que amb la seva presència donen un xic més de calor a tota mena de reunions esportives, no ho és menys que dalt d'un ring resten a la boxa una bona part de la seva accentuada masculinitat.

No, la boxa no és un esport per a dones. I aquesta afirmació ve avaluada per aquell fet comprovat que tot hom que presencia per primera vegada un combat de boxa, sent un xic terida la seva sensibilitat en veure dos homes escometre's fermament fins al límit de les seves forces, caure i aixecar-se unig designats pels cops saginats a la boca i al nas, plens de suor, enaridits, escabellats. La boxa, com deiem ahir, és un esport massa mascie per a elles, massa violent, perquè per a admirar-lo cal sentir-lo, cal ésser home, cal saber que aquells homes degudament entrenats per a rebre cops molt potents, i per a pegar-los, solament soltreixen lleugeres alteracions de l'organisme, però tot plegat, res.

I llavors és quan nom sent admiració pels boxadors, en veure la tècnica perfecta de donar i rebre cops de puny, l'agilitat fantàstica de llurs desplaçaments i el complet equilibri de la seva musculatura d'una perfecció absoluta, amb el ràpid reflex que fa accionar en un moment donat, quan és precis, quan cal defensar-se o atacar, brags i cames dirigits sempre per un cap preparat per a aquest esport i que troba garbesc sempre la mesura exacta de totes les distàncies i en tots els moments de la lluita per aferrissada que sigui.

Malgrat aquesta modesta opinió nostra, elles han intervingut força sovint en aquest esport. Han estat comparses i acters de la boxa, car Lora Muñoz, una boxadora cubana, arriba a l'extrem d'efectuar un combat amb un pugilista fora destacat que, com era de preveure va posar-la K. O.

Carme Lucia de la Rosa fou també una boxadora que es feu força popular, car era un dels esportistes "partners" preferits pel boxador argentí Lluís Angel Firpo en la preparació per al seu combat amb Jack Dempsey. Naturalment, amb entrenadors així, no és estrany que Firpo les vençut per K. O.

Però si de és cert que en quantitat d'actors de la boxa les dones són escasses excepcionals, en qualitat de comparses de més o menys responsabilitat han estat molt nombroses les vegades que han actuat dalt d'un ring, tenint cura del germà, del fill o del marit.

Fou a principis del passat segle, que Georges Madon, campió de Westminster, vené el famós boxador

negre Bill Richmond i el no menys conegut Scharouk en una mateixa tarda. Aquests triomfs, com tants d'altres que assolí foren deguts, segons el propi Madon, que la seva germana Eait tenia cura d'ell al seu recó el dia dels encontres.

La mare dels germans Brooms famoses també en el seu temps, fou una dona d'una sang freda i uns coneixements tècnics de la boxa enormes.

Gràcies a ella Johnny, que tot poc qui sentí sempre major predilecció, no fou mai vençut, i fou, per tant, durant molts anys campió d'Anglaterra del pes lleuger, mentre que Harry, el més gran, arribà també a campió del pes fort, el qual fou vençut solament una vegada.

Job i Nick Ward, la mare dels quals fou coneguda amb el nom de sis campions, era així mateix una excel·lent "manager". Totes les seves predileccions foren, però, sempre per Job, del qual téu un dels millors boxadors de la seva època. Malgrat això, Nick fou també un gran boxador i era considerat sempre per tothom menys per la seva mare, un dels més perillosos contrincants per als millors de la seva divisió.

En la nombrosa família dels Lane, de Birmingham, composta d'onze fills, oncles i nebots, tots ells boxadors, també fou una dona la que aconseguí formar-ne el millor exemplar.

Aquest fou John Lane, conegut popularment per «El Martell» per la contundència dels seus cops.

A 49 anys, «El Martell» fou encara matx nul amb el vencedor del gran Tom Sayers, Jack Grant. Fou també la mare de John Lane la que el portà a la victòria en tots els seus encontres, i fou així mateix considerada en el seu temps com el millor entrenador d'aquest esport.

La mare del famós Bendigo, l'heroi dels combats a puny nu, fou també una dona que inspirava pànic a tots els veïns pels seus coneixements de boxa... i per la contundència dels seus cops.

Gipey Cooper, un altre boxador famós en els seus temps, tingué en la seva mare un dels seus millors entrenadors, arribant aduc a l'extrem d'efectuar amb ella un set de 11 exhibicions públiques.

Malgrat, però, tots els esmentats exemples, dubtem que a Catalunya les dones facin el mateix. Aquí saben elles que el que hom anomena el micx viril dels esports, és per a practicar-lo els homes i que la seva missió és procurar que els seus infants puguin sans i forts.

WARRIOR.

El festival de boxa celebrat a Siges assolí un èxit esclatant

A benefici de les Milícies Antifeixistes de la ciutat, a Siges es celebrà una reunió de boxa amateur al teatre El Prado, la qual assolí un èxit esclatant tant esportiu com financer, ja que el teatre estava ple i vessar. L'organització anà a càrrec del Sindicat de Boxadors i Managgers de Catalunya en cooperació del Comitè de les Milícies d'aquesta ciutat.

cisó a pegar els cops, van ésser els factors perquè la victòria li somriés. Amb tot, Ribera forní una situació molt bona i demostrà posseir qualitats per a aquest esport. La victòria fou guanyada per Vidal (Follet) va vençer Vidal del Ferrand, als punts. Pesos welter. Amb tot i ésser millor en tècnica Vidal que el seu contrincant, Garcia es feu amb la victòria per la seva duresa del puny. El combat en tot moment fou molt interessant. Vidal, a la darrera represa, va causar per quatre segons d'un cop al cap d'una fortíssima dreta de Garcia.

Blanzaco (Ferrand) va guanyar-neament Subrats «l'esperança de Siges». El vencedor, xicot ja bregat en la pràctica d'aquest esport, va dominar en tot moment el seu contrincant, colpejant-lo fortament a la cara i al cos. Amb tot, Subrata, per ésser la primera vegada que boxava, anà va demostrar que el pseudònim que els seus companys de Siges li han posat, pot ésser una realitat. Finalment hi hagué una exhibició a càrrec dels boxadors professionals Arias, el destacat pes ploma, en col·laboració de l'excel·lent Mestre. L'exhibició es traduí en alguns moments en combat, la qual cosa vol dir que va ésser molt bona. Dirigiren els combats els boxadors forjats en la lluita contra el feixisme i que es troben a Siges guardant-se de les lesions, a l'Hotel Terramar. Foren els següents: Arias II, Fardes i el manager ex campió d'Espanya del pes gall Manuel González. Tots foren rebuts amb forts aplaudiments.

CANODROM · PARK
SOL DE BAIX
CONTROL OBRER
Demà, a les quatre de la tarda
Grans curses de llebrers
Tribunes: Lluís i 15 i 21 d'octubre

Barcelona no és un refugi de bergants ni de ganduls

«Todos los días leemos que llegan remesas de niños que Madrid nos manda para sustraerlos al ambiente bélico que en la capital federal impera.

Por las estaciones ferroviarias y por los puertos marítimos recibimos también con frecuencia la visita de familias numerosas que huyen de las regiones sublevadas con un hatillo al hombro por toda fortuna.

Suponemos que es para todos estos desgraciados — mujeres, niños, viejos, heridos — para los que se está apelando a la beneficencia ciudadana, exigiéndoles colchones, mantas, raciones, etc.

Pero, es que al lado de esta humanidad menesterosa, digna de todas las lástimas, pulula otra, de la que ha hablado ya la Prensa y de la que nos hemos ocupado nosotros alguna vez.

Y antes dijimos, como repetimos ahora, que Barcelona es la gran casa de Cataluña, a la que cuantos luchan y trabajan y defienden la causa de la libertad pueden venir cuando quieran a partir el pan con nosotros.

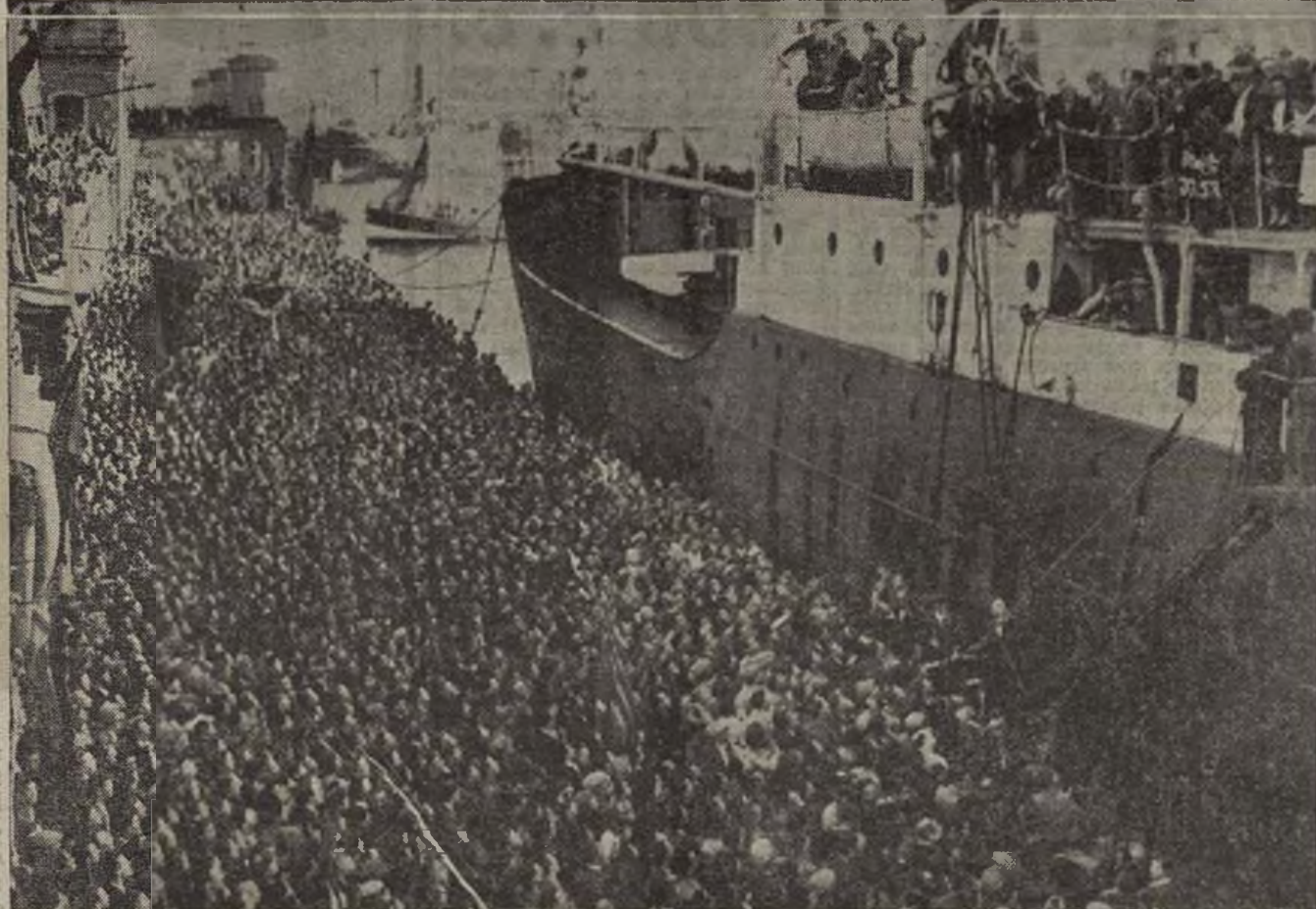
Pero del mismo modo y con la misma franqueza advertimos que esto no es un refugio de vagos, ni de ganduls, ni de cobardes, ni de desertores del deber y las obligaciones, ni de fascistas activos o durmientes.

Nos parece que estamos expresándonos con perfecta claridad. Por consiguiente, larguense cuanto antes los que han venido aquí a darse buena vida, mientras la nación sangra por cuarenta fuentes.

Marchense los mangantes, los aforrantes y los pícaros de toda laya. Porque, si no se van, los echaremos.»

(De «El Diluvio».)

El "Zirianin", camí de la U.R.S.S.

Ja ha marxat el «Zirianin» i sembla que ens trobem més sols. L'arribada del vaixell rus i la seva estada de nou dies entre nosaltres, ha tingut la virtut d'accentuar l'entusiasme i la confiança del poble, que veu en els germans de Rússia, el seu col·laborador en la lluita contra el feixisme internacional.

Per això, ahir, el poble de Barcelona, es va congrega en manifestació al moll de Barcelona, per a acomiadar-se dels seus hostes d'honor. Magnífica manifestació la d'ahir a la tarda. L'homenatge sincer rebut al tripulants del «Zirianin»

ha servit per a demostrar de manera pregon el nostre agraïment i la nostra adhesió.

Milers i milers de persones repartides a tots els molls, i els que no hi cabien, ocupaven els vaixells amarrats i les teulades dels dipòsits i l'entusiasme delirant arreu, enmig del volar de banderes barcelonines i vermelles i de punys en l'aire.

Al moment abans de salpar, el pont del capità estava completament cobert de ramells vermells. Les dones de Catalunya havien ofert als tripulants del «Zirianin», l'ofrena de la nostra flor.

Després els parlaments de comiat. Parlaments de ferma adhesió i de col·laboració increïble. I de tots els parlaments, la veu autoritzada i enèrgica del cònsol de la U. R. S. S. a Barcelona, Antonov Ovsienko, que el poble va escoltar amb gran atenció.

«Camarades mariners —digué—, Avui salpeu cap al nostre país. Allí milions de treballadors plens d'entusiasme i esperança basteixen una nova vida.

Els viuen en una societat socialista constructiva i amb llur esforç i treball van cap a una societat co-

muniste en la qual ha d'existir veritable igualtat. Veritable fraternitat. Veritable llibertat. Construïxen una societat sense classes i sense estat.

Dieu-el·hi que ací us heu sentit com a casa vostra, com el vostre país. Vosaltres heu encaixat mans d'amics, heu vist que ací també existeix indomitable i poderosa la unitat dels obrers i camperols, la unitat de tots els treballadors manuals i intel·lectuals, garantia de la nostra victòria.

Heu vist ací la inspiració i el desig cap a una vida igual a aquella que nosaltres construïm i que hem guanyat amb gran mesura.

Heu estat ací com a casa vostra, com el vostre país. Que tal consciència de la comunitat d'interessos i de lluita comuna us reforcin més i més. Que no solament no es debiliti sinó que augmenti el suport que presen-ten i segueixen prestant els treballadors de la U. R. S. S. a llurs germans d'Espanya.

Dieu a la U. R. S. S. que la lluita d'ací han jurat no permetre cap dis-crepàcia, cap conflicte interior davant de l'enemic comú.

Dieu-el·hi també que ací a Barcelona heu deixat un grup de com-pañys de la Unió Soviètica i que ells

us han dit d'una manera ferma i precisa que saben molt bé que són en aquest país representants de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques i que es comprometen a ésser dignes de llur gran país, dignes del seu històric de llur poble.

Dieu-el·hi que ells es consideren íntimament lligats a aquest poble admirable que ocupa un lloc d'avant-guarda a la lluita contra el feixisme internacional.

Visca i floreixi la unitat dels pro-letaris de tots els països.

Visca l'admirable poble de Cata-lunya, combatent d'avantguarda a la

lluita contra el feixisme internacio-nal.

Delirant va ésser l'aplaudiment que va dedicar el poble al diplo-màtic rus, al qual els catalans mirem ja com a cosa nostra.

I després, les abraçades de comiat entre els tripulants i les autoritats catalanes, i el tremar de banderes, els crits i visques a les notes aïrores de la internacional.

Als pocs moments el «Zirianin» navegava ja autònom. Volem de mocadors i el xiular de la sirena que semblava voler dir: «Salut i a reveure!»

(Fotos Puig-Ferran i Segarra)

CONVERSES D'UN CARICATURISTA SALVATGE

El salvatge parla amb el gran escriptor Gonçal de Reparaz

BAGARIA, el gran ninotaire català, popularitzà a les pàgines de «El Sol», de Madrid, unes «Charlas de un caricaturista salvaje», les quals, diguem-ho sense adularia de cap mena per a l'artista, tingueren una magnífica ressonància. Avui, Bagaria, de pas per la nostra ciutat, que es la seva, ha aprofitat l'encontre amb Gonçal de Reparaz per a fer una sèrie de «Charlas» i ens l'ha oferta. No cal dir amb quin goig la publiquem...

GONÇAL DE REPARAZ, vist per Arteche

re que els seus s'h'an posat a sou de Déu, el botiguer del davant?

—Ala, que per ésser Déu (i complet, no dividit en tres com els cristians) tot ho sap, somriurà sarcàsticament i dirà per a la seva xifra: «No m'estimava al que passa. Per alguna cosa t'enen els rifenys aquells dies que dius: «Els arrels de l'amistat són a la panxa».

A la qual cosa jo regeixo que com que els generals i els prelatos espa-

nyols diuen el mateix, tots s'h'an entès fàcilment. I ací t'entén explicada la guerra cruel que ens afilla.

Es el resultat d'una conjunció d'aparells digestius que produeixen, en nom del déu dels cristians i del déu dels musulmans, allò que tals aparells produeixen.

D'aquesta lletja calamitat en tenen la culpa els que no volgueren armar a temps el poble espanyol.

ORGANITZEM DEFENSIVAMENT EL TERRENY QUE POSSEIM!

Les condicions de seguretat per a poder organitzar a fons l'ofensiva s'aconsegueixen amb les fortificacions!

Alirma el Comitè Militar del P.S.U.C. i la U.G.T.

Es ineludible la necessitat de fortificar el terreny que posem i resulta inadmissible admetre, com alguns creuen, que quan es tracta de prendre l'ofensiva és innecessari l'execució d'obres de defensa.

Les condicions de seguretat per a poder organitzar a fons l'ofensiva són les que procuren una bona organització del terreny. El poder contestar les agressions de l'enemic sense haver de distreure les forces que s'empren en les línies de foc sols no procura la rearguarda amb una bona organització del terreny. El fortificar intel·ligentment permet a més no sols distreure forces d'una part d'un front, sinó d'alguns fronts per prendre a fons l'ofensiva. L'empren totes les forces a fer front a l'enemic és tant com deixar a aquest la llibertat d'ofensiva.

La fortificació té un inconvenient quan les tropes estan mancades d'esperit; la d'aferar-se al terreny i dificulten l'ofensiva amb la manca de resposta en els moviments; aquest inconvenient, però, no existeix en les milícies. A les milícies els sobra esperit, els sobra decisió.

Les milícies són forces per a avançar i aquest és un altre dels motius que fan més necessari l'atrinxerament. Això facilita extraordinàriament el repliegament, moviment tàctic que per ésser el més difícil d'executar és el pitjor quan l'executen els nostres trauers milicians.

En tot moment el Comitè Militar del P. S. U. de C. i la U. G. T. recomana ofensiva darrera de cada ofensiva, però organitzar defensivament el terreny que es posseeix. Aquesta és la nostra línia de conducta, aquesta és la línia de la victòria.

Hay entierros tardíos

MADRID NO SERA LA TUMBA DEL FASCISMO

Poi que habiemos de enterrarle a muchos quilómetros de aquí

(«Informaciones»)

El Govern anglès ofereix la seva flota per a efectuar un canvi de presoners

Londres, 20.— El Foreign Office ha tramés un telegrama a l'Amba-

«L'Humanité» prohibida a Austria

Viena, 20.— El Govern federal ha prohibit per un any la venda i distribució a Austria del diari francès «L'Humanité».

xada britànica a Madrid i a l'ambaixador, que actualment es troba a Hendaya. En aquest missatge, el Govern britànic, per raons purament humanitàries, llauga una urgent crida a les parts contendents a Espanya, a fi que es posin d'acord per intercanviar-se els rehenes, i principalment perquè les dones considerades com a rehenes siguin traslladades a llocs segurs.

El Govern anglès està disposat a oferir els bons oficis de la seva flota per al cas que calgui el transport marítim de rehenes.

1.—Amic don Gonçal, què penses del moment actual?

—Que és el de la crisi d'una civilització a la qual Espanya fou violentament incorporada fa mil anys, mitjançant la guerra d'invasió que sen digué Reconquesta, i que per això, per ésser incorporats a Europa i lligats a la seva sort, ens arriba l'amor a nosaltres. L'alcament de la vella Espanya, en plena decadència, contra la nova que neix o, més bé, reneix, ja que d'una resurrecció es tracta, és l'epíleg de la Reconquesta. Hi ha a penes una diferència. La Reconquesta vingué del Nord i era cristiana, encara que d'un cristianisme ja maleducat pel germanisme, i aquest epíleg seu ve dels quatre punts cardinals: Itàlia (Orient), Alemanya (Nord), Portugal (Occident) i Marroc (Sud). Més encara: el corrent fangós porta barrejat els vells enemics de la Croada eclesiàstica: Evangeli i Alcorà. Els moros ens envien unitats als clergues i el Papa beneeix la unió.

Del moment actual sortirà Espanya resuscitada o quedarà definitivament morta. Si triomfa l'amalgama, l'enclotaran a trossos, perquè serà repartida.

2.—No creieu que les blanques de la República han portat aquests moments trágics?

—Sense dubte. Però la República, encara que hagués intentat ésser severa, hauria fracassat per no saber que fer de la seva severitat. Els republicans desconvenien el problema espanyol, que és el que acabó de resumir en poques paraules. Els seus caps principals continen envellits europeïtzats, és a dir, desberitzats, o més citrament: desorientats. Els fracs de la República és la conseqüència del fracàs de la intel·lectualitat fabricada a Instituts i Universitats. Per això la Revolució l'ha haguda de fer el poble. És obra dels oficialment analfabets, entre els quals té l'honor de comptar-s'hi aquest vostre servidor.

3.—A vos, que sou bon conegedor del castellà, no us sembla que neutralitat és sinònim de covardia?

—De fronteres endins, de covardia i d'estupidesa. No hi cap la neutralitat davant d'una desgracia o reconstrucció total. De fronteres enfora, de covardia, d'estupidesa i de culte al materialisme capitalista. El nivell intel·lectual dels directores de les grans potències, ha baixat molt. Han quedat molt inferiors als grans problemes que planteja la posició d'Occident. La Societat de Nacions, impotent i paralítica, és l'epíleg d'aquesta inferioritat. Els seus cursos que pronuncien allí els magnats europeus fan llastima o fan riure.

La neutralitat internacional, davant la tragèdia espanyola, significa això: que les potències que es diuen democràtiques governades per positius al servei de la plutocràcia, tenen més por a la nostra revolució que a una guerra amb els agressius feixistes. Entre un nou repartiment del món o un nou repartiment de la riquesa acumulada, preferixen el repartiment del món. Es aquest sempre hi haurà febles que paguin. L'altre repartiment no tindrà remei. Per tant, el mal menor és fer la vista grossa i deixar les mans lliures a la pirateria feixista.

De sentiments humanitaris, d'escrips jurídic, no en parlem. La civilització agonitzant d'això no hi enten. Digueu-li quants guanyen en cada cas, i ja està. «No em doneu res per treure-us del pedregar? Doncs, fastigueu-vos, amics.» Aquest és el llenguatge de la civilització.

4.—No us sembla que Leon Blum a França està fent molt mateix que Lerroux téu a Espanya?

—Alguna semblança hi ha. Blum (que millor hauríem de dir-li Blum), aparentant servir la democràcia i el dret, està ajudant el capitalisme, encara que això sigui tant com ajudar el feixisme. En això segueixen Algieria, que no sentint-se preparada per a la guerra i tement per l'ordre dels seus Baixos i per la salut de les seves indústries (un mica malalisses des de fa gairebé quaranta anys, i que creient guarir-les ordi la guerra amb Alemanya, però li va fallar el compte) s'ha empetitit davant Mussolini i segueix empetitint-se. Leon Blum i lord Plymouth són els personatges representatius d'aquesta por. Estan disposats a entendre's, com Lerroux, amb la reacció per a evitar la Revolució. Per quant?

5.—No sentiu, don Gonçal, la satisfacció del fet que per primer cop el món no ens contempla com un país de panders?

—Sí que la sento, i molt gran. El nostre paper en la gran tragèdia del món, torna a ésser tan principal com en el segle XV. Llavors descobrim mers i continents nous. Avui ens llancem en l'Oceà procedint d'una revolució mundial a la recerca d'un nou món en el qual la humanitat sigui més feliç que en aquest que s'ensorra.

Pòrem directores de la Història. Descendrem a comparars. Tornem al nostre lloc de part principal. En sentim orgullós d'ésser espanyol. I el meu orgull arribarà al seu extens al triomfem i el món enter ha d'aplaudir-nos.

6.—I ara, vos, com a gran arabista, què creieu que dirà Ala en veu-